

СПОКУСНИЦЬКІ ДУХИ

Ранок, друзі. Щасливий бути тут цього ранку, і знаючи, що бачу, що ви всі не сидите вдома, вірю, що Господь з нами сьогодні, дає нам якусь слабеньку тінь, щоб не було так спекотно тут у цій skinії на вранішньому служінні. І тепер ми . . .

² Мені здається, чи є там діти . . . Чи розпустили дітей по класах, Брате Невілліе? Я бачив декого з малих. Мені просто було цікаво, чи розпустили вже класи по своїх—своїх інших приміщеннях, по кімнатах своєї недільної школи.

³ Тепер, моліться за мене. На мене чекає важливе рішення, яке я повинен був прийняти минулого вечора, і я маю прийняти його сьогодні. І нехай церква молиться. Наступне в мене—в мене зібрання просто на лінії ‘залізної зависи’ в Німеччині, й тому це трохи ризиковано. І моліться за мене. І тому, це є, ми зможемо розпочати одразу ж на тому великому крикетному стадіоні в Німеччині, якого Гітлер побудував якраз перед війною, зручна величезна споруда на вісімдесят тисяч місць. І нам його дають на всі десять вечорів. І тому ми сподіваємося розпочати там одразу, а потім до Ла-Саль-Лорейн, Франція, наступне, потім до Берліну, повернемося . . . Я маю на увазі, Берлін між цим та—та Францією.

⁴ Потім ми повертаємося, як Господь зволить, на з’їзд у Чікаго. Починаючи, я думаю, з п’ятого, шосте, сьоме, восьме та дев’яте — це моя участь в Чікаго, на з’їзді у Шведській церкві. І потім вони, містер Бозе, деякі з вас з-під Чікаго, в них з’їзд, що проводився цього наступного . . . почнеться першого серпня, тобто, першого вересня, він розпочнеться, в Швеції. І я такий радий знати, що вони проголосували за те, щоб я приїхав туди, і всі одностайно і на сто відсотків. Я був радий цьому, але я маю поїхати тепер або туди, або сюди. Моліться, щоб Господь повів мене саме туди, де буде спасено найбільше душ і буде зроблено найкраще для Царства Божого. Отож, вони проводять там з’їзд, і—і у Швеції, і він сказав, що в нас буде двадцять п’ять-тридцять п’ять тисяч людей, для початку, на тому з’їзді, і багато хто з них — неспасені люди.

⁵ І потім там у Німеччині, ну, в них стадіон на вісімдесят тисяч місць. Звичайно ж, ми, у Швейцарії, звідки ми щойно приїхали, в нас там було чудове зібрання, і багато хто з вас, мабуть, іще взагалі не чув. Господь вельми благословив нас, п’ятдесят тисяч навернених за п’ять вечорів, у—у—у Цюриху, Швейцарія.

⁶ І ось, Брат Джек Шулер, багато хто з вас знає його, він методист, син старого Боба Шулера. Вони зараз у Белфасті, і—і кажуть, що вони геть перевернули це місце, там, для Євангелії, і навіть ще більше, ніж було в Біллі Грема на його зібранні. Джек дуже хороший молодий хлопець, повний наснаги та любові. І він—він просто такий щирий у цьому, що я вірю, що він сильний слуга Господа. І моліться за Брата Шулера. І—і там Джек Шулер, і Джек МакАртур також із ним. Брат Джек МакАртур теж сильний проповідник. І віруючі там казали, що це найвизначніше пробудження, що коли-небудь торкалося Ірландії. Тому ми настільки. . . Моліться щодня за тих—за тих мужів. Вони обидва молоді, їм десь під сорок, я думаю, чи менше, родини та все інше, і добрі справжні вчителі Євангелії, і ми любимо їх.

⁷ І тепер, я—я молюся, щоб ви не забували про мене, щодо оцього, і щоб Бог дав мені прийняти правильне рішення просто зараз же. Часом буває таке, що ти не знаєш, куди повернути. Вам доводилося коли-небудь попадати в таке? Я вірю, Павло якось опинився у такому становищі, чи не так? Треба було зробити вибір. І коли він переходив, ось, він побачив у видінні ангола, що сказав йому: “Прямуй до Македонії”. Отож, у Господа, як і раніше, є Свій Ангол, хіба не так? Якщо тільки я зможу бути настільки покірливим у своєму серці, як Павло.

⁸ І тепер, сьогодні ввечері, пам'ятайте, що Євангельські служіння тут у шкіні, всі виїжджайте. Хто з-під Луїзвіллу, я маю говорити в Церкві Відкритих Дверей, сьогодні ввечері, пару годин, з сьомої тридцяти до дев'ятої тридцяти, у Брата Кобблза. Я збирався приїхати сюди двічі. І потім, він настільки хороша людина, і він подзвонив. І Брат Кобблз, він дуже хороший брат-джентльмен. Ви, я певен, що ви знайомі, дуже хороший брат, і просто не міг, навряд чи міг йому відмовити ось так. Моліться. Найвище за все — моліться, і моліться, щоб Бог дав нам прийняти правильне рішення.

⁹ Тепер, перед тим, як ми розпочнемо Євангельське Послання, в нас є ранок, коли ми маємо посвячувати малих діточок. І в мене тут теж є один малий, щоб посвятити його Господу. Отож, часто в багатьох церквах. . .

Чи добре вам чути, там заду? Якщо чути, чи все гаразд? Ці вентилятори тут, я просто, ти сам себе ледве чуєш. Ні, це, це все гаразд. Я боюся, що я помер би без цього.

¹⁰ Отож, малі дітки, інколи їх окроплюють, в церкві, коли вони ще зовсім немовлята. І, звичайно, це прийшло з католицької церкви, коли влаштовують малим дітям

христини, тобто — “христять”, коли їм дають ім’я, коли вони ще зовсім малі. Методистська церква винесла це, що стосується дитячого хрищення, та багато чого, і, я думаю, іще дещо. Я думаю, ось у чому різниця між назарянами та старомодними методистами — в дитячому хрищенні, і потім невеличкі розколи та все інше. Але, в будь-якому разі, це не має, я не думаю, що це має таке велике значення. Тому що, зрештою, я вважаю, Голгофа витлумачила це, просто там, щодо всього цього, бо Ісус помер там, щоб спасти малих діток та спасти цей світ.

¹¹ І мала дитина, не має значення, які в неї батьки, які грішні, це не має жодної різниці, тому що Кров Ісуса Христа очищає її, розумієте, і це є Агнець Божий, який забирає гріх цього світу. Те немовля не може покаятися. Воно не знає, як каятися. Воно не розуміє, що воно тут, саме по собі. Воно не може сказати тобі, чому воно тут. Але Бог послав його сюди, і Кров Ісуса Христа очищає його в той самий момент, коли воно з’являється на цей світ. І так аж до віку свідомої відповідальності, тоді воно пізнає правильне й неправильне, і тоді, стосовно того, що воно робить, воно повинно каятися в тому, про що воно знає, що воно вчинило це неправильно. Це так. І ось, деякі їх окроплюють, і думають, що вони не попадуть на Небо.

¹² І є таке вчення, яке говорить, що якщо немовля народилося від батьків, які мають Духа Святого, що ж, немовля попаде на Небо; але, якщо це не так, то, значить, ні, дитина просто загине, і все. Це, звісно, помилка. Яка різниця, мають батьки Духа Святого чи ні? Це все статево пожадання, і дитина народжується так само. Тому, все це “народилося в гріху, зачато у беззаконні, прийшло у цей світ, кажучи неправду”. Такі, такі є умови цього за Писанням.

¹³ Отож, і в такому разі Кров Ісуса Христа очищає та здійснює викуплення за ту дитину. Якщо вона помирає — вона одразу без жодних перешкод йде просто у Присутність Божу, якщо вона народилася від найгірших у світі батьків, поки не настане вік свідомої відповідальності, коли вона пізнає правильне й неправильне. І тоді, те, що вона чинить, відтоді — їй має бути це пробачено. Відтоді вона повинна прохати про покаяння сама за себе. Та поки вона ще дитина. . .

¹⁴ Отож, те, як ми стараємося додержуватися, тут у цій skinі. Єдине в світі місце, куди я приходжу, я проповідую Науку — це тут у цій skinі, бо це наша церква. І ми проповідуємо Науку тут, щоб постійно підрівнювати людей. Інші мужі, у своїх церквах, вони проповідують те, у що вірять вони. І вони мої брати, і ми можемо трохи

відрізнятися, але ми все одно брати, просто так само. І, але тут у скарпі, ми проповідуємо те, що, як ми вважаємо, є Наукою за Писанням. І, там, ми бачимо, для посвячення дітей, те, що ми називаємо посвяченням, єдиний випадок у Біблії, який ми бачимо, тобто, де в Новому Заповіті, де маленькі дітки мали до цього якесь відношення, тобто, де Христос мав до цього якесь відношення, що стосується церемонії – це коли Він брав їх Собі на руки, та покладав Свої руки на них, та благословляв їх, та сказав: “Пустіть малих діток, щоб приходили до Мене. Не забороняйте їм, бо таких є Царство Боже”.

¹⁵ Отож, нас залишено, як ми розуміємо, продовжувати справу, яку Він прийшов виконати. Його смерть на Голгофі, Він був з нами, і Він прийшов від. . .вийшов від Бога, у цей світ, повернувся до Бога, тобто, з цього світу до Бога, і прийшов знову у вигляді Святого Духа і перебуває з нами, в нас, до кінця світу, продовжуючи у Своїй Церкві ту саму справу, яку Він звершав, коли Він був тут на землі. І, через це, ми беремо своїх діток один до одного, до служителів, і вони моляться над ними, покладають на них руки та посвячують їх Богу. Просто така невеличка церемонія, щоб сказати, що ми цінуємо те, що Господь вчинив для нас і для малих діток.

¹⁶ Отож, якщо ваших малюків окропили чи як воно є у вашій церкві, подумайте. Ми нічого не кажемо проти цього. Це все нормально. Але, за Писанням, ми знаходимо одне лише місце, тобто, де Ісус благословив їх, Він Сам. Яке я й прочитаю, як Господь зволить, у—у Слові тут. Ми знаходимо, у Святого Луки. . . мені здається, це 10-й розділ, і починаючи з 13-го вірша.

І поприносили діток до Нього, щоб Він доторкнувся до них, Його ж учні докоряли їм.

А коли спостеріг це Ісус, то обурився та й промовив до них: Пустіть діток до Мене приходити і не бороніть їм, таких бо є Царство Боже.

Поправді кажу вам: Хто Божого Царства не прийме, немов те дитя, той у нього не ввійде.

І Він їх пригорнув, і поклав Свої руки на них, і поблагословив.

¹⁷ Хіба це не чудово? Він сказав: “Отож, пустіть діток приходити до Мене. Не забороняйте їм, таких бо, таких, що подібні малим дітям, їхнє є Царство Боже”. І Він взяв їх Собі на руки та поблагословив їх.

¹⁸ Отож, як нам хотілося б, цього ранку, якби Ісус, Сам особисто, сидів з нами тут на цій платформі, сказати:

“Господи, Ти благословиш мою дитину?” О-о, що за... бо наші людські очі та наші серця прагнуть побачити це. Але Він все одно тут, бо Він дав нам доручення робити це. І, як ми зробили, так Він і визнає. Ми приймаємо тих, кого Він послав, приймаємо Того, Хто послав його, розумієте. Отож, Він тут цього ранку. І якби Сестра Герті підійшла до фортепіано та зіграла нам нашу стару пісню, яку ми співали колись давно, оцю: “Приведи їх, приведи маленьких до Ісуса”. Мені здається, вона є десь там у збірнику. Я не знаю точно. “Приведи маленьких до Ісуса”. І якщо у вас є дитина, мала дитина, яку не посвячували, і ви хотіли б посвятити її цього ранку, що ж, ми будемо раді зробити це.

¹⁹ І чи є тут у приміщенні хтось із служителів, проповідників, які просто хотіли б підійти та стати отут разом з нами, поки ми посвячуватимемо цих дітей Господу? Ми будемо раді, якщо ви підійдете. Гаразд, чи є вона там у збірнику? Ти знайдеш її, Брате Невілліе? Її там нема. Гаразд, хто знає її, *Приведи їх?* Гаразд, заспіваймо-но її. Всі разом, поки матері підносять своїх дітей. Добре. Добре.

... їх, приведи,
Приведи з поля гріха їх;
Приведи їх, приведи,
Приведи блукаючих до Ісуса.

Приведи їх, приведи,
Приведи з поля гріха їх;
Приведи їх, приведи,
Приведи маленьких до Ісуса.

²⁰ Схилимо свої голови на хвилинку. Наш Небесний Отче, зібравшись біля вітваря цього ранку, стоять матері та батьки, тримаючи на руках своїх маленьких нащадків, яких Ти ласкаво дав їм. Вони такі вдячні за них, Господи, і вони приносять їх сюди до вітваря цього ранку, в домі Божому, щоб посвятити їх, віддати їхні життя Тобі. Ти дав. І ми молимо, Боже, щоб Ти годував та благословляв кожного з них. Веди їх, і нехай Божі Анголи-охоронці наглядають за кожним з них. Дай їм довге життя щастя та радості. Нехай вони ростуть, щоб завтра стати чоловіками та жінками Божими, якщо завтра настане.

²¹ Боже, ми молимо, щоб Ти підняв проповідників, та пророків, та вчителів з цієї групи дітей, які цього ранку біля вітваря. І коли ми зістаріємося та не зможемо йти далі, комусь доведеться водити нас з місця на місце, нехай ми спроможемося встати та почути Євангелію, яку проповідують ті, що сьогодні отут. Даруй це, Господи. І якогось славного дня, коли все це скінчиться, нашому життю приїде кінець, ці батьки біля цього вітваря, нехай

ми будемо як Яків у давнину, коли він поблагословив усіх своїх дітей та сказав, яким буде їхній кінець останнього дня. Потім підняв очі, сказав: “Ви знаєте, я маю долучитися до свого народу”. І якогось славетного дня він та всі його нащадки зберуться разом у кращій країні. Недивно, що Валаам сказав: “Нехай мій кінець буде таким, як його”. Боже, я молю, щоб Ти дарував ці благословіння на батьків.

²² І тепер, коли ми покладатимемо на них руки, яке—яке чудове. . . І наскільки простим Ти зробив це, Господи, щоб нам, людям цієї землі надати привілей благословлення малих діток Твоїм Іменем, знаючи оце ось, що те, про що ми прохаємо, це буде нам дароване. Коли ми благословлятимемо їх, нехай Ісус, всеневидима Особа, Всемогутній стоятиме поруч та благословить кожную дитину, коли ми покладатимемо на них свої руки та підноситимемо їх Йому. Бо ми просимо це в Його Ім'я. Амінь.

²³ Брат Ґленн Франк, в нього троє діток на посвячення Господу.

[Порожнє місце на плівці. Брат Брангам посвячує дітей—Ред.]

. . . невеличкій комірчині, там далеко на півночі країни, Ти обіцяв мені цю дитину. Отче, нехай Твої благословіння спочинуть на ньому.

Йосипе, хлопчику мій, я віддаю тебе Богові. І нехай твоє життя буде благословінням. Нехай ти будеш пророком, Йосипе. Нехай Божа благодать спочине на тобі. Нехай Бог твого батька, Господь Ісус Христос благословлятиме тебе, зробить твоє життя благословінням для інших.

В Ім'я Ісуса Христа, я благословляю його. Амінь.

[Порожнє місце на плівці. Брат Брангам посвячує дітей—Ред.]

²⁴ Любите малих діточок? У цих малюках є щось таке, що кожна мати бажає, щоб її дитина була благословенною.

Отож, такий є наш Небесний Отець до нас дорослих цього ранку. Він бажає, щоб кожен з нас був благословенним. Він представляє нас перед певною річчю, просто передає це нам, як, скажімо: “Ось, Я хочу, щоб ти був благословенним, дитино Моя”. Хіба Він не чудовий? Отож, ми відповідно можемо оцінити такого ласкавого Небесного Отця.

²⁵ Отож, у благословінні немовлят, ви знаєте, я якраз читав тут у Писанні одного дня, десь тут, це було у Старому Заповіті, це важлива річ, що я—я, звичайно ж, дуже ціную, що прочитав це. Ось воно, отут. “І сказав Натанаїл Давидові: ‘Роби все, що в тебе на серці, бо з тобою Бог’”. Розумієте? Роби що в тебе на серці. І часто я—я бачив це, друже—Християнину, що я промовляв певні речі, не знаючи, що я говорив, і бачив, як це збувалося. Те, що ти скажеш!

26 Було сказано якось, Ісус спускався з гори, і Він побачив дерево, на якому нічого не було, саме тільки листя, і не було плодів, і Він промовив: “Віднині ніхто не скуштує від тебе”.

27 І наступного дня, як проходили повз нього, апостоли побачили, що листя всохло. Він сказав: “Дивіться, як швидко усохло дерево”.

28 Ісус сказав: “Майте віру в Бога; бо усе, чого в молитві попросите, вірте, що одержите, і буде вам. І що тільки скажете — будете мати те, що скажете”. Подумайте над цим. О-о! І, можливо, сьогодні, величний Святий Дух Божий, стоячи тут біля вівтаря, ти скажеш. . . Що ж, це не потрібно прикрашати. Це не повинно бути якимось величним помистецькому витвореним місцем.

29 Одного разу Яків підкотив камінь та поклав на нього голову, і його й досі визнають сьогодні як Скоунський Камінь. Тобто, Скоунський Камінь, що визначні люди цієї землі досі носять з тим каменем, щоб на тому камені проводити інаугурації королів — просто звичайний камінь, що лежав на полі.

Бетел був просто купкою безладно зваленого каміння, і це стало домом Божим, місцем перебування. Яків сказав: “Це ніщо інше, як дім Божий”. Просто купка безладно зваленого каміння.

30 Для цього не потрібно якихось визначних, помистецькому витворених речей. Потрібна простота й віра, щоб вірити — ось що потрібно. Ось чим це робиться.

31 Тепер, знаючи, що час збігає швидко, ми постараємося не тримати вас дуже довго, знаючи, що спекотно, і в церкві повно людей. Тож я говоритиму до вас всього декілька хвилин цього ранку, на одну невеличку тему тут, яка може. . . я сподіваюся, це буде для вас допомогою. І тепер я, перед виїздом з дому, я записав три або чотири невеличкі речі. Я сказав: “Я почекаю та подивлюся, про що Господь хоче, щоб я говорив, коли я приїду туди”. Я записав тут десь приблизно шість невеличких речей, невеличких темок, і я записав одну, поклав це собі в кишеню ось так. Я подумав: “Що ж, коли я дістануся до кафедри, можливо, Він скаже мені те, про що говорити”. І тепер я так само далекий, як був і там. Отож, все одно, я прочитаю звідси одне місце Писання, нехай Господь допоможе нам зрозуміти Його. 14-й розділ Святого Луки, і давайте почнемо десь з тридцять. . . з 31-го вірша 14-го розділу Святого Луки.

Або який цар, йдучи на війну супроти царя іншого, не сяде перш та не порадиться, чи спроможен він із десятьма тисячами стріти того, хто йде з двадцятьма тисячами проти нього?

Коли ж ні, то, поки він або...ще далеко, шле посольство та просить миру.

Так ото і кожен з вас...

³² Я хочу, щоб ви звернули пильну увагу. Отож, перше Він сказав... Це приповідка. Він сказав: “Ось іде цар, і в нього двадцять тисяч вояків; і оцей цар збирається виходити йому назустріч, а в нього лише десять тисяч вояків. Отож, в такому разі, перше, він сідає й питається, готовий він чи ні, зможе він це зробити чи ні”. Гаразд.

...з вас, хто не зречеться усього, що має, не може бути учнем Моїм. (Бачите?)

³³ Тепер нехай Господь додасть Свого благословіння до цього Слова. Тепер схилимо на хвилинку свої голови.

³⁴ Наш Небесний Отче, Ти, що знаєш все і не зважаєш на особу людини, бо що таке людина, що Ти пам'ятаєш про неї? Ти створив людину, і вона точно як та польова квітка: сьогодні вона прекрасна, завтра її зрізають, кидають в піч, і вона в'яне. І я молю, щоб Ти, Боже, був сьогодні до нас милостивий та дозволив кожному провести сьогодні інвентаризацію. Ми тут як у будинку виправлення. Ми тут для того, щоб навчитися та пізнати, як жити, і нехай це вийде сьогодні з Твого Слова, о Вічний Боже. Багато Твоїх дітей зібралися тут, і багато хто з них вже не один рік Твої діти, але, як такі, ми всі приходимо до дому Божого, щоб навчитися, пізнати. І я, Твій слуга, бажаю дізнатися більше про Тебе. І я молю, щоб Ти зіслав натхнення Євангелії на всіх нас, на Твого слугу, і щоб Твоя Присутність, яка подає нам натхнення, по всьому цьому приміщенню, щоб це було настільки сильним, щоб ми пішли, бажаючи у своїх серцях бути кращими Твоїми слугами, щоб це перебування тут пішло нам на користь. О милостивий Боже, даруй ці благословіння в Ім'я Ісуса, Твого Сина. Амінь.

³⁵ Тепер нехай Господь додасть Своїх благословінь до Слова, коли ми читатимемо. Цього ранку я хочу взяти одну тему, це: “Спокусницькі духи або Слово Боже?” Отож, досить дивна тема, але оскільки це у шкіні... І в минулу середу ввечері... Минулого недільного ранку я говорив про невеличке Євангельське свято.

³⁶ І в минулу середу ввечері я проповідував про жінку, яка носила стрічку в себе на голові, тобто... Вона загубила одну з монет, і вона вимітала в домі, старалася знайти її, поки не повернувся її чоловік. І дізналися, що то була східна жінка, і вона... і представляла Церкву. І обручку раніше носили не на пальці. Це надівалося на голову, на ній було дев'ять срібних монет. І коли жінка ставала проституткою, одну срібну монету знімали, і було видно, що то проститутка. І ось ця жінка загубила одну з монет, не проститутка. Але

її чоловіка не було вдома, і вона старалася поквапитися знайти ту монету, щоб знову начепити її собі на стрічку, бо коли повернеться її чоловік, він зрозуміє, що її спіймали на проституції, і це означало б розвал дому та інше. І я застосував це на декілька хвилин до церкви — втратила багато визначних речей. І вже час для приходу Отця, тож ми мусимо відшукати оце все. Отож, знаючи в церкві, і наша скинія. . .

³⁷ І я—я хочу говорити на тему *Спокусницькі духи*, яку насправді можна було б назвати *Демонологія*. Так багато чуємо про демонів, за цих днів, але так мало почуєш про те, як позбутися цього. Ми всі добре знаємо, що існують демони, але, наступне — як позбутися цього. І тепер існує. . . Маючи, за благодаттю Божою, значну можливість неодноразово мати справу з оцими всіма речами, що їх називають демонами, та зустрічати їх на платформі та у повсякденних справах, і, що ж, я хотів би цього ранку зазирнути до Писання та розібратися, що то все таке.

³⁸ Отож, ми застосовували це у служінні зцілення, завжди у справі зцілення. Рак, пухлина, катаракта, туберкульоз — всі ці речі не є природними, це надприродне, і це є демони. Писання чітко це підтверджує. Але це є демони в тілі, з наростами, такі, як рак, в якому є життя, і життя цього — це демон. Розвиток катаракти, поширення туберкульозу та інші хвороби — це демони. Це у фізичній формі.

³⁹ Отож, цього ранку ми говоритимемо—говоритимемо про демонів у духовній формі в душі. Вони в душі так само, як і у тілі. І ми мусимо визнати, що ми бачимо їх у тілі людей, такі, як рак та—та різні хвороби, що в людському тілі.

⁴⁰ Якраз-от нещодавно, навіть рак проголосили як хворобу четвертого виміру, що це у іншому вимірі. Атож, це демонологія. Кожна хвороба — це хвороба четвертого виміру, її початок.

⁴¹ Отож, але тепер рак у тілі чи рак в душі, демон може ввійти або туди, або сюди. Ось, є багато випадків і багато людей з добрими думками, які. . . хороші люди, які часто намагаються спиратися на своє якесь богослов'я або на щось таке, чому вони були навчені ще змалку, і все одно знаходять це десь у себе в глибині, глибоко в душі, що все одно в них є щось неправильне. Ви, багато хто з вас цього ранку, безсумнівно, де б не збиралися Християни, ви побачите людей, які мають в собі отих духів, що вони. . . Це небажане. Вони не хочуть цього. Вони кажуть: “О-о, якби мені тільки покінчити з брехнею! Якби мені покінчити з хтивістю! Якби мені тільки покінчити з *оцим* чи з *отим!*” Ось, це демони. І, ось, вони часто приходять у формі релігії.

(Оскільки це недільна школа, це час навчання, тому давайте поглянемо в це.) Отож, вони часто приходять у формі релігії.

⁴² Отож, у Писанні, одного разу, там був один чоловік на ім'я Йосафат, визначна людина, релігійна людина. І він прийшов до іншого царя, що був царем Ізраїля. А він, Йосафат, був царем Юди. І він прийшов до Ахава, царя Ізраїля, і вони зійшлися та уклали договір про союз, щоб іти воювати на Рамот Гілеадський. І вони зробили це не помолившись спочатку.

⁴³ О-о, якби люди могли тільки усвідомити! Ось чому я прийшов сьогодні вранці та попрохав вас пам'ятати про мене, коли я поїду за океан. У всьому — моліться!

Одного дня хтось прийшов до мене й сказав: “Брате Брангаме, ти вважаєш, це буде неправильно — зробити певну річ?”

⁴⁴ Я сказав: “Чого ти питаєшся про це?” Розумієте? Якщо в твоєму розумі є питання — не чіпай це, взагалі не роби цього. Просто залишайся з оцим. Коли ти починаєш робити щось, і якщо є питання, правильно це чи хибно — тримайся від цього подалі. Взагалі не входи у це, тоді ти знатимеш, що ти правий.

⁴⁵ Отож, спочатку потрібно все розглянути, у молитві. “Шукайте найперш Царства Божого й праведності Його, а все це інше додасться”. Я твердо упевнений цього ранку, якби чоловіки та жінки тільки могли увійти в такий стан, де їхня душа, їхні думки, їхнє відношення було б досконалим в очах Бога, це була б одна з наймогутніших церков, що існували коли-небудь.

⁴⁶ Погляньте на декілька хвилин на фізичне. Ось, ми багато разів застосовували, вже роками застосовуємо, в нас є те, що ми називаємо “детектор брехні”. Можна закріпити його на зап'ясті, встановити його тобі—тобі на голову, і ти можеш прийти туди і з усіх сил старатися зробити так, щоб брехня звучала немовби як правда, а він кожного разу реєструватиме негативне, тому що людина була створена не для того, щоб говорити неправду. Брехня — це підступна, важка річ, зла річ. Краще б поруч зі мною був п'яничка, будь-коли, аніж брехун. Розумієте? Брехун! І твоє тіло було створене не для того, щоб брехати. Не має значення, який ти грішний, ти все одно син Божий, що впав. Найгрішніша людина в цьому місті сьогодні, в Бога не було такого наміру, щоб ти був грішним. Він хотів, щоб ти був Його сином чи донькою. Тебе створено за Його Власною натурою. Але гріх став причиною того, що ти чиниш це. І не має значення, як сильно ти стараєшся щось удати й намагаєшся надати брехні правдивого вигляду, в них є науковий інструмент,

який доводить, що це невірно. Ти можеш розповідати це з усією свідомістю, з якою тільки хочеш, але воно все одно зареєструє негативне, тому що глибоко в людській істоті є підсвідомість, і та підсвідомість знає, що є правдою. І не має значення, що ти кажеш отут зовні, ота підсвідомість знає, що це брехня, і він спише з підсвідомості.

47 Тому якби чоловік чи жінка могли коли-небудь привести свої думки, та своє свідоцтво, та своє життя у таку відповідність з Богом (амінь), що канал Святого Духу був би в досконалості одне з Богом, що сталося б! Якби чоловік та жінка змогли вирівнятися, коли це зі свободою в серці, з вірою з самої глибини!

48 Багато хто з людей підходить до вітваря, щоб за них помолитися, в них інтелектуальна віра. Вони визнають свої гріхи та приєднуються до церкви, інтелектуальною вірою. Вони вірять цьому в себе в—себе в голові. Вони вірять цьому, бо вони почули це. Вони вірять цьому, бо вони знають, що це найкращий напрям думок. Але Бог дивиться не на це. Він не дивиться на твою інтелектуальну віру.

49 Він дивиться на серце, туди, де всередині Бог. . . І коли це виходить з серця — тоді все можливо. Твоє визнання відповідає твоєму життю. Твоє життя промовляє так само гучно, як і твоє визнання.

50 Та коли твоє визнання говорить одне, а твоє життя живе іншим, десь там щось не так. Це тому що в тебе інтелектуальна віра, а не віра з твого серця. І це виявляє, що зовні *отут* — знання про Бога; але всередині, ось *тут* — демон сумніву. “Я вірю в Божественне зцілення, але це не для мене”. Розумієте? “Ах, можливо, це так, але я цьому не вірю”. Зрозуміли? Зовні ти кажеш: “так”; всередині, твоя свідомість каже: “ні”. Ця сама ж наукова річ довела б, що це невірно, довела б це.

51 Зверніть увагу, коли ці царі, перш ніж вони вирушили, вони повинні були б. . . Перш ніж Йосафатові укладати з Ахавом договір про союз, йому слід було б перш сказати: “Давайте помолимося та побачимо, яка є воля Господа”.

52 Дайте мені проповідника, дайте мені Християнина, дайте мені домогосподарку, яка Християнка, дайте мені селянина чи фабричного працівника, який поставить Бога першим у всьому, я покажу вам людину, яка буде успішною, незважаючи на все те, що диявол зможе накласти на неї. Вона шукає найперш Бога. Ми повинні перш мати. . .

53 Але вони не зробили цього. Їм усім було затьмарено, бо в Ахава було велике сяюче царство, і він зробив багато чого, та з його пишним убранством, з його золотом та його сріблом, був визначною, успішною людиною, однак невірною.

54 І це те, де знаходиться сьогодні увесь цей світ. Це те, де сьогодні стоїть Америка. Це те, де сьогодні стоять церкви. Ми набудували найкращих церков, ніж будь-коли. В нас були деякі з найвідполірованіших вчених, аніж коли-небудь. Ми навчали найкращому богослов'ю, і так далі, і навчилися співати подібно Анголам, але, при всьому тому, десь є слабке місце. Є слабке місце, бо вони подалися за людською наукою та спокусницькими духами, замість того, щоб повернутися до Слова Божого. Вони стараються зробити так, щоб у всьому наслідувати цей світ. Вони стараються понаставити блискучих вогнів над цим, як Голівуд.

55 Тут ось на днях, одна відома деномінація, з лав Повної Євангелії у Канзас-Сіті, тобто, перепрошую, у Денвері, на з'їзді, будують церкву за мільйон доларів. А тисячі місіонерів чекають на п'ятдесят центів від тієї ж деномінації, щоб нести Євангелію ідолопоклонникам. Що нам потрібно сьогодні — націлене на місіонерство, послане Богом, народжене від Духа Святого пробудження, в якого буде запал Божий, щоб рушити туди до джунглів та дещо зробити для Бога, замість того, щоб будувати великі гарні церкви та старатися перевершити сусіда.

56 Я б краще вклонявся десь у чисто виметеній місії, чи у барі, й мав свободу Святого Духа та любов Божу, яка палає у серцях, аніж сидіти у найбільшому в світі кафедральному соборі й бути пов'язаним людськими науками та догмами. Сьогодні нам потрібне пробудження, яке струсує все, повернутися до Правди, знову повернутися до Слова Божого.

57 Отож, коли вони вийшли туди, і за якийсь час Йосафат начебто як отямився та сказав: “Хіба не... Ну, давайте запитаємося в Господа про це”.

58 Він сказав: “Таразд”, — сказав Ахав, і він послав туди та взяв сотню, чотири сотні добре вишколених проповідників. І він привів їх туди й сказав: “Оці всі проорокуючі”.

59 І ось вони увійшли у своє заклинання, і вони почали прикликати. І вони сказали: “Так, вирушай туди в мирі. З тобою Господь”.

60 І потім, після того, як оті всі чотириста відсвідкували, що вони підуть туди в мирі, однак Йосафат, знаючи... Ви розумієте це? Розумієте, глибоко в серці того праведного мужа було щось таке, що говорило йому, що там десь щось було не те. Щось було не так.

61 Ахав сказав: “Ось у нас тут чотири сотні, і одногласно, всі як один кажуть: ‘Іди, з тобою Господь’”.

Але Йосафат сказав: “Чи нема в тебе іще одного?”

62 Він сказав: “Ну, навіщо нам іще один, після того, як в нас були чотириста найосвіченіших мужів країни? Вони всі кажуть: ‘Йди!’” Це було інтелектуальне. Але глибоко в серці Йосафата, він знав, що десь щось було не так. Ось, він сказав: “Є в нас іще один, це Міхей. Але я ненавиджу його”. Сказав: “Він постійно говорить щось недобре і вискакує коли не треба, і він принижує церкви та все інше”. Сказав: “Я його ненавиджу”.

Сказав: “Йди, приведи, й побачимо, що він скаже”.

63 І коли Міхей прийшов, він сказав. . . Вони сказали: “Ось, дивися, говори те саме, що й усі інші”.

64 Він сказав, він сказав: “Я тільки. . .” Ось воно. “Я скажу тільки те, що каже Бог”. Амінь. “Не має значення, що каже ваш пророк, і що каже *оцей*, і що каже ваша церква, і що кажуть вони. Я скажу те, що каже Бог. Бог покладе мені у уста, і я скажу те, що каже Він”. Що нам потрібно сьогодні — побільше Міхейів, які скажуть те, що сказав Бог. Зверніть увагу, вони привели його туди, і він сказав: “Дайте мені цю ніч”. Тож тієї ночі Господь зустрівся із ним, і він повернувся наступного ранку. Коли двоє царів сіли при брамі, він сказав: “Вирушайте”. Сказав: “Вирушайте. Але, — сказав, — я бачив Ізраїля, неначе овець, розпорошених без пастуха”.

65 І ось цей один проповідник, увесь приодягнений, підійшов та вдарив його по вустам та сказав: “Якою це дорогою пішов Дух Божий, коли Він вийшов від мене?”

Сказав: “Ти побачиш, коли повернешся”. Так.

66 Він сказав: “Послухайте-но сюди!” Він сказав: “Ми слуги Бога. Нас чотири сотні, а ти один”.

67 Але Міхей сказав: “Я скажу вам, в чому ваша проблема”. Амінь! Сказав: “Я бачив видіння”. Амінь! Він сказав: “І я бачив Бога, що сидів на Своєму престолі. Я бачив військо Небесне, що стояло навколо Нього. І ми знаємо, що Слово Боже проголосило прокляття на цього чоловіка, за те, як він вчинив”.

68 Ти не зможеш благословити те, що Бог був прокляв, як і диявол не може проклясти те, що Бог благословив. Це індивідуальна справа, не має значення, який бідний або який тупий, який темний, який неосвічений. Те, що Бог благословив — благословенне. Те, що Бог прокляв — прокляте. Знай, щоб відрізнати, що правильне і що хибне.

69 Міхей добре знав, що то не Господь був з тими проповідниками. Гаразд, то що ж таке було з тими проповідниками? Зверніть увагу, що вони робили. Вони вдягалися в найкраще. Вони годувалися найкращим. Вони

сходилися на свої вечірки та все таке інше, та їхні союзи, поки не дійшло до того, що вони знали тільки своє власне богослов'я. І Біблія сказала, що Міхей, коли він дивився у видінні, він сказав: “Бог сказав: ‘Хто зможе піти туди для нас та обманути Ахава?’ І один дух неправди сказав: ‘Я піду туди й намовлю Ахава через тих проповідників, щоб Ахав пішов туди, для того, щоб здійснилося Слово Боже’”.

⁷⁰ Отож, сьогодні так багато людей слухають! (Отож, недільна школа, я люблю це.) Дивіться, так багато людей прислухаються до спокусницьких духів, замість того, щоб прийняти Боже Слово. Духи, вони у цьому світі. Це демони. І вони ходять по різних місцях і вони проникають у людське, служительське середовище. Вони проникають у середовище церковних членів. Вони проникають у середовище добрих людей. І вони спричинюють те, що ті вдаються до натяків. І вони говорять різні речі, і чинять різні речі, і навчають різним речам, і практикують різні речі, що суперечать Слову Божому. Сьогодні, служителі їхньої громади дозволяють своїм людям грати у карти в церквах, багато хто з них. Отож, це не самі тільки католики, є чимало протестантів, які чинять таке.

⁷¹ Що вони намагалися зробити — замінити щось. Вони намагалися прийняти якийсь новий план. Вони спробували зробити так, щоб освіта зайняла місце Духа Святого. Ти ніколи не спроможешся зробити це, не має значення, як добре освічена в тебе людина. Я думаю, що це добре — бути їй освіченою. Але якщо вона не має з цим Святого Духа, їй не буде ніякої користі від її освіти. Освіта ніколи не займе місце провідництва Святого Духа. Амінь.

⁷² Зверніть увагу, вони, замість Цього, вони намагалися прийняти рукостискання за те переживання, яке було в нас за старих часів. Сьогодні церква стала модерною. Вони підходять і подають праву руку спілкування, і десь приблизно так вони й роблять. Але це ніколи не займе місце старомодної лавки плачу, де грішники волали і приводили усе до ладу з Богом. Це так.

⁷³ Сьогодні вони намагаються зайняти місце Божої десятини. Вони намагаються щось прийняти. Вони намагаються зробити це по-інакшому. Вони йдуть і влаштовують азартні ігри в церквах, грають в лотерею. Лотерея ніколи не займе місце Божої десятини. Запрошення на вечерю, продаж ковдр, виїзди на природу, щоб зібрати гроші на оплату різних боргів — це ніколи не займе місце Божої Вічної десятини та приношень. Такого ніколи не буде. Але, все ж, ми намагаємося робити це.

⁷⁴ Що це таке? Це спокусницькі духи приходять, намагаються зам-...замінити Слово Боже чимось. В

Бога нема заміни Його Слову. Воно є Вічне й навіки. Богу нічим замінити віру. У віри нема замін. Надія ніколи не займе місце віри. Віра є одна й тільки одна. Потрібна одна тільки віра. Вона ніколи не займе. . . Надія ніколи не займе її місце. Надія — це сутність сподіваного, доказ небаченого, тобто, точніше, це віра. Розумієте? Надія — це одне; віра — це інше. Надія сподівається цього; у віри це є. Одне — це інтелектуальна віра; а друге — це безпосереднє об'явлення від Бога. Вона ніколи не займе її місце. Ми намагаємося, але ми створюємо всі ці замітники.

⁷⁵ Ми стараємося будувати величезні церкви, замість того, щоб посилати місіонерів. Іще один замітник. Ісус ніколи нікого не ставив будувати церкву. Таке ніколи не було поставлено в Біблії. Ми поназводили семінарії, вони дозволяють цьому зайняти місце місіонерів. Ми. . . Ісус ніколи не наказував нам будувати семінарію. З ними все гаразд. Освіта, намагаються зробити так, щоб це зайняло місце. Такого ніколи не буде. Дорученням Ісуса було: “Ідіть по цілому світу та проповідуйте Євангелію кожному створінню”, — до кінця часів. Тож всі замітники, що в нас є, ніколи не займають місце істинного.

⁷⁶ Якимось мені довелося дещо пережити, заміну. В мене вперше заболів зуб, довелося вирвати зуба. Цього ранку в мене там стоїть штучний зуб. Я ледве можу говорити. Він ніколи не стане таким, як справжній. Ні, панове! Ох, подумати тільки!

⁷⁷ Можна узяти людину та приодягнути її, зробити її з дерева, з крейди, з чого хочеш, та обробити її з усією ретельністю. В неї нема почуттів, нема свідомості. Вона ніколи не займе місце будь-кого зі справжніх людей. Як і фальшиве навернення, що підійде й скаже: “Я приєднався до церкви. Я старатимуся чинити краще”. Це не займе ніколи місце істинного старомодного посланого Богом навернення від Духа Святого, яке робить людину іншою в її серці. Воно не зможе цього зробити, бо в цьому нема Життя. Там нема нічого, що дало б йому Життя.

⁷⁸ Отут ось нещодавно я бачив видатного художника, який зробив оцю, скульптора, я маю на увазі, що створив картину Мойсея. Зараз не можу пригадати його імені. Це грецький художник. Коштувало йому цілого життя. І коли він привів це до стану, який він вважав за досконалий, він був настільки схвильований зображенням Мойсея, що вдарив його по коліну та сказав: “Говори, Мойсею!” Це виглядало настільки справжнім! Він був вирізьблений настільки досконало, що був такий схожий на того Мойсея, що був у нього в уявленні, що він вдарив молотком, щоб той ожив.

⁷⁹ Нагадує про церкву. Не має значення, скільки ти заміниш, яким великим стане твоє зібрання, як добре ти співатимеш свої пісні, як добре вдягається твоє зібрання, скільки в тебе *цього, того* чи *іншого*, ти можеш бити, відчувати, все що завгодно. Це ніколи не займе місце Життя, поки не зійде Христос у формі Духа Святого, в ту церкву, і не дасть їй нове переживання народження згори. Це ніколи не займе місце Божого Слова. Слово Боже є й залишається саме по собі.

⁸⁰ Міхей мав Слово. Він знав, що він мав Слово. Він мав Слово написано, він також мав Його через видіння. Він знав, що сказав Бог у Своєму Слові. Він знав, що Бог сказав через видіння. І те, і те зійшлося. Він знав, що це було Правдою, тому він не боявся.

⁸¹ Але цей спокусницький дух, дивіться, що він вчинив сьогодні. Щоб набрати побільше церковних членів, щоб набрати кращих церковних членів, він опустив планку по всій старомодній науці Духа Святого. Він дозволив чоловікам проводити світські вечірки один з одним, у підвальному приміщенні, де вони грають у різні ігри. Це ніколи не замінить горниці, де вони молилися про Дух Святий. Він дозволив жінкам сходитися, та розповідати жарти та все інше, та проводити багато дурниць, в яких нічого нема. Це ніколи не займе місце молитовного зібрання. Жінки, те, як вони ходять та одягаються сьогодні, це—це безчестя.

⁸² Я чув одне зауваження, яке пролунало з уст Брата Невілла, сказав: “Відолашні американці, — сказав, — вони відправили всю свою одіж за океан”. Це так. Вони ходять у білизні. Вони. . . Це так. Вони, напевно, віддали все це місіонерам, бо місіонери. . . Люди та погани в іншій країні носять все це. Ці люди обходяться без цього, виглядає так, немовби їм це подобається.

⁸³ Я вам скажу, щось було перекручене, а саме — проповідь Євангелії Господа Ісуса Христа. Саме демони стягують з тебе одіж. Там у Біблії ніхто ніколи не зривав з себе одіж, крім однієї людини — то була людина, що була одержима демоном. І сьогодні він приходить у м'якенькій формі, немовби він світський, немовби він добрий, немовби все гаразд. “Погода прохолодніша, й тобі буде прохолодніше, якщо ти знімеш одяг”. Чоловіки походжають туди-сюди подвір'ями, напівроздягнені, подібно й жінки. Ох, ви йдете до того, що у вас пошани в один до одного не більше, ніж у собак. В чому справа? Я не стараюся завдати вам болю. Я тільки намагаюся сказати вам, що це демонська одержимість, і ви слухаєте спокусницьких духів, які кажуть вам, що, мовляв — “усе гаразд”, але це брехня.

⁸⁴ З зернятка пшениці виросте тільки пшениця. Якщо ти Християнин, ти такого не робитимеш. Ти не зможеш цього робити. Ти просто не зможеш цього робити. В тебе є інтелектуальна віра, і кажеш: “Брате Брангаме, я вірю Біблію”. Твоє життя каже, що ти не віриш. Амінь. Спокусницькі духи тлумачать Слово Боже.

⁸⁵ Він знав, де він стояв, Міхей. В нього було Слово Боже. Він був дуже непопулярною людиною. Він нікому не подобався, бо він говорив Правду, однак їм подобалися ці проповідники.

⁸⁶ Отож, іще одна річ, яка сталася. Я вірю та вважаю, що будь-який чоловік, в якого є певне переживання з Богом, чи жінка, не можуть не бути трохи емоціональними. Я просто вірю в це. Це вірно. Але знаєте що? Вони прийняли емоціональність за хрищення Духом Святим. Вони просто одержали чимало галасу, а там нічого нема. Живи так само свято, як галасливо ти живеш, тоді з тобою все буде гаразд. Емоції, звичайно ж, це все гаразд; “вправа тілесна мало корисна”. Але спокусницькі духи забралися до групи людей святості, й вони зробили так, що ті просто заспокоюються на — “бо вони вигукують”, чи “бо вони танцюють, бо вони можуть показати емоції”.

⁸⁷ Той старий там, головний над всіма тими пророками, проповідниками, він був настільки впевнений, що він правий, що він зробив собі пару рогів, і витанцювував, і наробив ще більше метушні. Він збирався виштовхнути ту асирійську армію геть з країни. Але то була брехня! Слово Боже сказало інакше. Амінь. Бачите, ти можеш бути емоціонально правим, якщо у тебе за цим стоїть правильне джерело, яке рухає цим, правильна емоція, що рухає твоєю емоцією.

⁸⁸ Давид танцював перед Господом, а його жінка насміялася з нього. А Бог поглянув з Неба, сказав: “Давиде, ти муж Мені по серцю”. Але його мотиви були правильними. Його життя було правильним, те, що було за оцим.

⁸⁹ Отож, тільки тому, що ми можемо бути емоціональними, це не означає, що ми спасені. Через те, що ми ходимо до церкви, не означає, що ми спасені. Не вірте тим спокусницьким духам. Справжній Дух Божий, справжнє Слово Боже є Божою Правдою; котра є Насіння Боже, виведе Бога у твоєму житті; бути благочестивим, освяченим, святим.

⁹⁰ Серед багатьох людей, ми знаходимо, що де емоції та все інше, там виникають плітки, та наклепи, та всілякі безбожні речі. Брате, це сірчана кислота в церкві. Це демонська сила. Дух чоловіків та жінок, що з’являються поміж людей та намагаються зіштовхувати, мовляв: “Оце

неправильно, і *оте* неправильно, і *оце* ось неправильно”. Якщо ж ти розслідуєш це, у дев'яти випадків з десяти він сам — той, хто зчиняв колотнечу, він сам був неправий. Амінь. Бог ненавидить чвари між братами. Будь шанобливий, будь святий, люби Бога, стій поруч із Ним. І поки ти знаєш, що твоє життя є одно з Біблією, з чистотою серця, чистотою думок, з любов'ю до свого брата, стараєшся як тільки можеш, збудувати Боже Царство, і чиниш *оте* все, одягася правильно, живеш правильно, розмовляєш правильно, відвідуєш правильні місця, тоді май собі які хочеш емоції, і кожен повірить в це.

⁹¹ Ісус сказав: “Ви — сіль землі. Якщо ж сіль втратить свою силу, вона ні на що вже не придатна, викинути людям під ноги та потоптати”. Якщо ти будеш самою тільки сіллю — від цього ніякої користі. Та якщо в тебе є присмак солі, ти будеш солоний, і світ стане спраглий. Стань солоний — вони стануть спраглими. О-о, подумати тільки!

⁹² Спокусницькі духи виходять, демони під маскуванням. Погляньте-но, ми в останньому дні. Ми в кінці часу. Цей світ вже майже зовсім готовий підійти до своєї критичної стадії, неначе болочий гнійник десь, який вибухне в один з цих днів, і серцевина вилетить геть. Він став гідким. Жодна мазь не може зцілити його. Вони відкинули сироватку. Вони відкинули лікування. Візьми гнійник, що набрякає, і якщо ти не приймеш пеніцилін чи щось таке, щоб збити це, або щось інше, він все набрякатиме, поки його не прорве.

⁹³ Це те, що вчинив цей світ. Він почав, нещодавно, опускатися. Вони збочили завдяки блискучій ідеї, фальшиві духи прийшли й почали говорити людям *оце*, *оте* або *інше*. Ми розкололися на дев'ятсот із чимось різних деномінацій, кожна з різними поглядами. Вони кажуть: “Ми віримо в *це*, і крапка! Це все, у що ми віримо”. Вони не можуть дозволити Святому Духові увійти. Вони не зможуть одержати право на те, щоб пройти. У Бога з'явилася група людей, які вигукують — тоді кожен повинен вигукувати. В них з'явилися деякі, що говорять мовами — тоді кожен повинен був говорити мовами. В них з'явилося все подібне цьому, поки це не стало (чим?) цілковито забрудненим спокусницькими духами, які спокушали людей чинити ці емоції, коли Бога там не було взагалі. Потім вони виходять, і живуть як їм забажається, і потім називають це — “Християнин”.

⁹⁴ А світ сидить і дивиться на це, каже: “Ну, поглянь-но сюди! Та я нічим не гірший за них”.

⁹⁵ Подібно як я сказав одного вечора про свиню, про грішника. Не можна звинувачувати. . . Грішник є грішник. Не намагайся його реформувати. Не намагайся розповідати

Йому *оце, оте* чи *інше*. Він грішник, почнемо з цього. Він поросятко, почнемо з цього. Він не знає нічого іншого. Якщо він ходить у кіно, і він приходить у неділю, і він ходить на бейсбол, і він чинить *оце* все, він грішник, почнемо з цього. Його сутність як у свині. Тая свиня соває своє рило до куши гною та виїдає звідти всі зернятка та все інше; що ж, вона свиня. Її не можна звинувачувати. Вона свиня. І отак воно є з грішниками. Та коли ти йдеш і називаєш себе Християнином, та соваєш свого носа туди разом з ним, тоді ти нічим не кращай за нього, але ти ще гірший. Виліз звідти. Залиш те, що від цього світу. Залиш. І дозволь увійти Богу. Залиш.

⁹⁶ Як тобі залишити? Так багато людей бажають знати сьогодні, кажуть: “Ну, Брате Брангаме, як залишити?” Я знаю, що ви чули чимало богослов'я на цю тему — “залишити”. Багато хто з людей просто потом обливаються, намагаючися залишити. Багато людей ходять і кажуть: “Я збирався розпочати сорокаденний піст, щоб я міг зробити дещо”. Тобі не потрібен сорокаденний піст. Тобі потрібно залишити те, що від цього світу та всі ці диявольські речі, та прийняти Боже Слово до свого серця. Тобі потрібно навчитися, як це робити. Ти не зробиш цього стрибаючи вгору-вниз, не зробиш ти цього і сорокаденним постом. Ти зробиш це через серце, віддане Всемогутньому Богу.

⁹⁷ Подібно як мала дитина. Я звернув увагу на свою дитину там, його мати намагалася одягти на нього курточку, цього ранку. Він хотів попасти своєю ручкою до рукава. Він не міг засунути руку туди; він не знав як. Потрібно направити його руку. Він хоче попасти своєю рукою туди, але він просто тисняє навколо. Він так і не попаде у рукав. Він знає, що рука не в рукаві.

⁹⁸ І отак і ти знаєш, що у тебе негарзд з Богом, коли ти й досі зводиш наклепи, брешеш, робиш все. У тебе не може бути все гарзд з Богом, — мені все одно, до скількох церков ти належиш, — поки твоя душа не навернеться. Брате, це старомодне, але це прокип'ятить та увіллє суп до твоєї душі. Правильно!

⁹⁹ Намагається попасти туди своєю рукою, йому треба, щоб хтось скерував його, як засунути туди руку. Потім, коли рука вже в курточці, він знає, що все гарзд.

¹⁰⁰ Отак воно є з кожним народженим згори Християнином. Коли він дійсно входить у Бога, він слідкує за своїм життям зі Словом Божим, і він усвідомлює, що в нього є відповідність кожній часточці Цього. В нього є довготерпіння, добрість, тихість, лагідність, сила, віра, любов, радість, мир. Його не кидає на всі боки подібно

розбурханому морю. Він не хвилюється від кожної дрібниці. Він не стрибає *сюди й туди*, неначе корок від пляшки в океані у вітряну погоду. Він стоїть міцно. Його серце чисте. Його думки чисті. Його наміри чисті. Його вибір правильний. І він знає, що він вирівнюється зі Словом Божим. Все пекло не зможе його зрушити. Він вирівняний Словом Божим. В нього є Божественна любов, чистота в його серці, для кожного чоловіка та жінки. В нього... Він стримується від речей цього світу, вони для нього мертві; він не хоче їх більше. О-о, ти не змусиш дівчину, яка має Духа Святого, надягти пару тих безбожних сукень та вийти на вулицю, нізащо. Ні, панове.

¹⁰¹ Ось, не потрібно йти та говорити їй, що вона неправа, бо вона тобі не повірить, бо це все, що вона знає. Це її радість. Жінка надягає ті ганчірочки, щоб вийти під вечір, якраз коли їхні чоловіки приїжджають додому, уряд, і кажуть: “Попідстригати травичку у дворі”, — тож... І кажете мені, що це правильно? Жінко, я не хочу сказати, що ти—ти порочна. Я не хочу сказати, що ти розпутна. Але ти не усвідомлюєш, сестро, що тебе контролює нечистий дух. Навіщо ти це робиш? Тобі вистачає здорового глузду знати, що так не прохолодніше. Так ще спекотніше. Там нечистий дух.

¹⁰² Ти скажеш: “Мене? Мене, я ходжу до церкви!” Навуходоносор був визначною людиною. Але через те, що він став зарозумілим, Бог дав йому волячий дух, і дав йому сім років їсти траву, і його нігті відросли як у деяких з оцих жінок отут. Це вірно. І він став одержимий демоном.

¹⁰³ Один чоловік став одержимий демоном і стягував з себе одіж. Його не могли вдягти. Ви розумієте, що я маю на увазі? Це спокусницькі духи.

¹⁰⁴ Ваша церква мириться з цим. Ваш проповідник боїться щось сказати про це, боїться, що ви не станете більше платити свої десятини. Ось у чому причина. Ось у чому біда. Ох, змилюйтеся! Як ти збираєшся проповідувати збориську канюків, якщо ти, перш за все, не повернеш їх та не приведеш у правильні стосунки з Богом? Вони увесь час ритимуться носом у мертвечині. Що вам потрібно — усе витрясти, і старомодне пробудження пронесеться від узбережжя до узбережжя і приведе чоловіків та жінок у правильні стосунки з Богом. Залиш усе світське! Покинь оце дрібненьке мляве проповідування. Амінь. Проповідай Євангелію. Бог так сказав. “Якщо ти любиш світ або речі цього світу — любові Божої навіть і близько нема в тобі”.

¹⁰⁵ Люди можуть стрибати вгору-вниз, і цілу ніч кричати, і говорити мовами неначе горохом по сухій коров'ячій

шкірі; і вийдуть же, наступного ж ранку, з таким норовом, що заглушать циркулярну пилу, вийдуть і розкажуть у церкві щось таке, від чого вся церква розвалиться. Це ніщо інше, як спокусницькі, демонські духи! Бажай повернутися до Слова, туди, де Бог є чистота, святість. Амінь. Це так. Спокусницькі духи тлумачать Слово Боже!

¹⁰⁶ Тут ось один чоловік, нещодавно, знайшов одну жіночку... У католиків їх там ціла дюжина. Під час менопаузи, це виступає в неї на руках та в неї на лобі. Якби добрий Духа Святого проповідник... Я думав. Той чоловік, з пляшечкою тієї гідоти, що в неї з рук, ходив, помазуючи людей очим. Ф'ю! Змилуйтеся! Це антихрист! Мені все одно, чи кров тече в неї з носа, чи з голови, чи звідки, брате, ніяка кров не займе місце Ісуса Христа Сина Божого. Це єдина Кров, про яку я щось знаю. В неї, можливо, з однієї руки лилася олива, а з іншої — вино, але якщо ти застосовуєш це у якійсь формі релігії — це диявол. Бачити, як проповідники ведуться на таке!

¹⁰⁷ Що нам потрібно — поверніться до Книги-Путівника, назад до Божого Слова! Це є Слово Боже, благословенна стара Біблія. Скажеш: “Ну, я боюся стати таким, Брате Брангаме. Я боюся, що я втрачу дещо зі своєї радості”. В чому справа? Ти не знаєш, що таке радість.

¹⁰⁸ Я вже сказав, що я не засуджую п'яничку за те, що він іде й напивається. Він увесь похмурий. Він не розуміє. Він піднімається, вранці, він у поганому настрої, з перепою. Іде й дістає собі дві-три бляшанки пива і йде та дістає віскі та все інше.

Сосунець цигарок сидить і палить і димить носом як товарняк. Ось і все. Я не звинувачую його; це вся радість, про яку він знає. Це все, про що він знає. Він поросятко, за натурую.

¹⁰⁹ Сором тобі, що сповідуєш себе Християнином і покладаєшся на таке заради радості, коли Євангелія Духа Святого є ніщо інше, як одна величезна електростанція радості. Євангелія Духа Святого — це досконале сп'яніння для кожної людини, в якої поганих настроїв. Ковтни Євангелії Ісуса Христа, наповнишся Духом Святим, будеш такий п'яний, що залишиш цей світ, амінь, радість невимовна та повна слави. Є постійне збудження. Це постійне сп'яніння, п'яний день і ніч! Амінь. Це Слово Боже.

¹¹⁰ Церква ходить, приймає щось інше. Їм потрібні зібрання заради потіхи, коли вони всі ходять на пляж, щоб відпочити. Сходяться, щоб пограти в карти, щоб поспілкуватися. Це вірно. Потанцювати, час від часу, вдома у когось із членів, інколи у підвальному приміщенні церкви. Танці,

приймаючи, намагаючися дістати дещо, щоб вдовольнити. В чому справа? Вони — велике стадо поросятток, все одно. Вони поросятка, почнемо з цього. Якби вони увійшли в контакт з Христом, в них було б стільки радості, оте все для них було б мертвіше за саму темноту. Євангелія, п'яний від Духа, радість невимовна й повна слави.

¹¹¹ Не засуджуй грішника; будь милостивий до нього. Нехай він іде собі та палить свою цигарку, нехай п'є свою горілку, нехай іде на свої картярські розваги. Це його задоволення. Не картай його. Приходить додому та все інше, втомлений та змучений, він бажає якогось задоволення. Щодо тебе самого, то ти маєш жити настільки благочестивим життям, щоб ти міг довести йому, що ця Євангелія містить у собі в десять разів більше, ніж оце, для нього. [Порожнє місце на плівці—Ред.] І якщо він помре у такому стані, то піде до пекла, через свою горілку. Це диявольське сп'яніння. Якщо він помре, смокчучи ту гидку цигарку, Бог йому Суддя. Якщо він помре, вештаючись тут і там, танцюючи та чинячи непотріб у своєму безсоромному одязі, Бог їм Суддя.

¹¹² Але є одна річ, якщо ти вмиратимеш під помазанням Сили Духа Святого, як це було зі Степаном, коли він підняв очі до лица Божого, промовив: “Я бачу відчинене Небо та Ісуса, що стоїть по праву руку”, — ти прив'язаний до Небес, як ластівка до свого гнізда. Амінь.

¹¹³ Спокусницькі духи тлумачать Слово Боже! Не перешкождай, залиш. “Як ти це робиш, Брате Брангаме?” Просто залиш. Це все, що ти маєш зробити. Візьми Боже Слово. Не намагайся нічого випрацювати. Не падай до вівтаря та не бийся об нього, не волай: “Боже, дай мені Духа Святого! Господи, дай мені Духа Святого!” Він не прийде до тебе, скільки не стукайся об цей вівтар. Це не принесе жодної користі. Ні. Це не той шлях, яким Він приходить. Це є прийняття Його за Його Словом!

¹¹⁴ Поглянь на Петра. Петро був у біді, здавалося, він мав померти. І він побачив, як Господь іде, крокує по воді. І він сказав: “Господи, якщо це Ти, накажи мені прийти”.

Господь сказав: “Іди”.

¹¹⁵ Тоді Петро сказав: “Тепер, зачекай-но хвилинку, Господи, дозволь мені сорок днів попоститися, щоб побачити, зможу я пройти по воді чи ні. О-о, Господи, нехай я одержу стільки Духа, щоб я міг танцювати в Дусі та говорити мовами, у цьому човні, а тоді вже я зможу зрушити з місця”? Ні, панове! Він прийняв Бога за Його Словом, звільнився та пішов. Бог провів його.

¹¹⁶ Що якби Бог зустрів Мойсея, і Він сказав: “Мойсею, йди туди до Єгипту та скажи фараонові: ‘Відпусти Мій народ’”? Що якби Мойсей сказав: “Дозволь мені піти та сорок днів

попоститися, по-перше, і побачити, чи вистачить в мене віри підкоритися Тобі, Боже. Дай мені щось, те чи інше, Господи. Дозволь мені сказати Тобі дещо, дай-но я побачу, по-перше, чи увійду я в Дух”? Мойсей не задавав жодних питань, він просто прийняв Бога за Його Словом та одразу ж вирушив. Ось яким чином ти маєш робити це — прийми Бога за Його Словом. Тоді ти знатимеш, що зможеш зробити це. Він не став чекати, поки сталося щось іще, він просто пішов і виконав це.

117 Як щодо Іллі, коли він зійшов з гори Кармел, перебував там довгий час? І він зустрів бідну стару жінку-вдову. Вона була . . . Вона була чужинкою, поганницею. І коли він зустрів її там, вона збирала хмиз, у дворі. І Бог промовив до нього: “Іди до цієї вдовиної хати”. Оце так місце, щоб проповідникові зайти туди!

118 Ось він іде до того вдовиного будинку. І коли вона збирала, в неї було дві галузочки. Сказав: “Що ти робиш?”

119 Сказала: “Збираю дрова. В мене їжі вистачить тільки щоб спекти пару кукурудзяних коржів. Це все, що в мене лишилося. Вже три роки, як у нас не було дощу”. І сказала: “Потім я спечу оці кукурудзяні коржі. І я та мій синочок зараз з’їмо їх та помремо”.

120 Він промовив: “Спочатку спечи мені один!” Аллілуя! О-о, я знаю, що я немовби трохи як не при собі, але я на Господньому боці, як би там не було. Сказав: “Спочатку спечи мені один. Бо ТАК ГОВОРИТЬ ГОСПОДЬ”. Ось так.

121 Що це? “Шукайте, по-перше, Царства Божого та Його праведності”. Не Царства Божого та “трошки галасу”, не Царства Божого та “трошки емоцій”, не Царства Божого та “трошки цього чи того”. Але — “Бога та Його праведності, а оце все інше вам подасться”. На перше місце!

122 Отже, тая вдова почула це. “Віра приходиться через слухання, слухання через Слово”. Вона сказала: “Це Слово Господнє, бо це є святий чоловік Божий. Це Божий пророк, і я знаю, що це правда. І я знаю, що це Слово Боже”.

123 Отож, вона не побігла через дорогу питатися сусідів, як це зробити. Вона не захотіла іти ділитися своїми . . . та розповідати сусідкам, кажучи: “Ось, а ти що думаєш? Проповідник біля моєї хати каже ось це. Сюзанно, а ти що думаєш про це?”

124 Вона почала діяти, стала все вишкрібати. Вона віддала. Вона віддала те, що мала, щоб їй одержати більше. Ось чого потребує світ сьогодні — доброї старомодної віддачі всього, що ти маєш. Аллілуя! Вона усе вишкребла, отже, вона змогла наповнитись. Вона вилила всю олію, що мала, та всю олію, що мала, та всю їжу, що була в неї,

проповідникові, Царству Божому. І коли вона висипала все це туди, зійшов Бог, наповнив посуд борошном до країв, наповнив глечик олією до країв. Вона висипала це знову до тарілки проповідника. І Він зійшов, наповнив це знову. Він відшкодував. Щоразу, коли вона висипала, Він наповнював.

¹²⁵ Я скажу сьогодні, якщо людина викине всю цю нісенітницю як поводити себе та підроблення під Християнство та дозволить Духові Святому зайняти Своє місце, на Восьмій та Пенн вулиці розпочнеться таке пробудження, що пронесеться по всій країні. Покиньте це безглуздя. Поверніться до Слова Божого. Спорожніться, щоб вам наповнитися. Ви залиште, а Бог зробить так, що воно надійде. Ви вишкребіть, а Бог наповнить. Всі ці дрібниці: “Ти маєш робити *оце*, а ти маєш робити *оте*; і тобі слід робити *оце*, а тобі слід робити *оте*”. Забудь це! Викинь це зі своєї душі!

¹²⁶ Скажи: “Боже, нехай я буду з цього, повністю. . . цього дня, буду цілковито Твоїм. Господи, я прийшов з розбитим серцем. Я прийшов зі зламаним духом. Я люблю Тебе. Ти знаєш, що я люблю Тебе. І я хочу забути всі ці дурниці всіх цих сорокаденних постів та дивитися, зможу я наблизитися до Бога чи ні, та все *це*, *те* та *інше*, всю цю нісенітницю”.

¹²⁷ Припини це! У Слові ніщо не каже, що ти мушиш сорок днів поститися. Ніщо. Ніщо в світі не накаже тобі поститися, якщо Бог не накаже тобі. Якщо ти поститимешся, ти не будеш відчувати голод та розпочинати оце все. Коли ти поститимешся, брате, то будеш радісний та щасливий увесь час. Промовив: “Не з’являйтеся перед людьми, як це роблять лицеміри, з пісним, пригніченим обличчям. ‘Я у сорокаденному пості. Мої тарілки мені вже більше не підходять. Я схуд на тридцять фунтів, і мені кажуть, що після всього цього я виглядаю краще’”. Ох, безглуздя! Це спокусницькі духи диявола.

¹²⁸ Стануть біля вітваря й проказують: “Слава, слава, слава”, — аж поки ти навряд чи зможеш вимовити щось інше, й кажуть: “Ти маєш говорити мовами, перш ніж одержиш Духа Святого”. Нісенітниця! Викинь це!

¹²⁹ Викинь це зі своєї системи та прийди до Слова Божого! Він сказав: “Покайтеся, кожен з вас, та охристіться в Ім’я Ісуса Христа на відпущення ваших гріхів, і ви приймете дар Духа Святого”. Якщо Бог не додержує Свого Слова, тоді Він не Бог. Амінь. Викинь геть. Наповнись. Амінь. Ф’ю! Я люблю це. Це Його Слово. Бог так сказав. Це вірно. І якщо Бог сказав це, Бог подбає про це. Гаразд. Всі ці готування, які ви робите, всі ходіння в церкву, які ви робите. . .

¹³⁰ Це точно як отут на вагонобудівному заводі, де будують велику кількість вантажних або велику кількість

пасажи́рських вагоні́в. Я працюва́в там. І беру́ть та будую́ть ці великі вагони та все інше, та використо́вують тверде дере́во, обшиваю́ть червоним дере́вом, і все таке гарне, ставля́ть на залі́зничну ко́лію, і все це було́ таке ж безді́яльне, як дві́рянний цвях. Там сто́яв двигу́н, але в ньому́ не було́ пари. Він просто сто́яв там.

¹³¹ Що треба сьогодні — трошки вогню до парового котла. Що треба сьогодні — піддати пари. Що треба сьогодні, церкві — кипіти; найсильніший кип'ятильник з усіх, щоб виварити гріх з твого життя — це любов. І якщо ви нездатні любити один одного, як же ви любитимете Бога, Якого ви не бачили? Любов покриває багато гріхів. Полюбіть Бога, і тоді ви любитимете один одного, тоді ви любитимете церкву, ви любитимете спільну Справу, ви любитимете все, що благочестиве, і ви будете триматися подалі від речей цього світу.

¹³² Спокусницькі духи ходять навколо, намовляючи людей робити *це, те, або інше*. “Вони мають робити *це*, вони мають робити *інше*”. Це тому, що з'явилися ці деномінації, і вони одержали невеличке об'явлення, що вони кажуть: “Отже, тепер, я вірю, що людина . . . Я вірю в такі речі, як вигукування, в Біблії”. Це так. Це правда. Вони зробили з цього деномінацію — “коли ти вигукуєш — ти одержав Це”. Але ти не одержав.

¹³³ З'являється іще хтось, каже: “Говоріння мовами”. Це так. Це є в Біблії. “Ось, коли ти говориш мовами — ти одержав Це”. Але багато хто з них говорили мовами і не мали Цього. Розумієте? Це не Воно. Ні, панове.

Багато хто з них каже: “Отже, ми маємо пророкувати”.

¹³⁴ Погляньте на цих пророків тут з рогами на голові, що стрибали вгору-вниз та пророкували. Міхей сказав: “Ви, кожен, брешете”. Амінь. Правильно. Бог так не приходить. Бог приходить до щирого серця, що йде зі зламаним, розбитим духом. “Той, хто сіє зі слізьми, вертатиметься, без сумніву, з радістю, несучи свої дорогоцінні снопи”. Амінь. Зрозумій це правильно, друже.

¹³⁵ Так багато демонології, демони діють в людських душах! Пильнуй, де це приносить свої плоди. Пильнуй, яким життям живе людина. Подивися, як вони поведуться, пильнуй за тим, як вони чинять, побачиш, які їхні мотиви. Це настільки ж неможливо . . . І якби я сказав вам, що “єдиний шлях . . . Ось стоять автомашини, усі стоять в ряд. Небеса знаходяться в Чарльзтауні. Йти не можна. Єдине, як можна потрапити туди — автомашиною. І кожен, хто перетинає кордон, повинен мати п'ять галонів бензину”. Ось його авто, та якщо в нього нема бензину, він не зможе на ньому їхати. Що ж, це в точності, абсолютно так само, як

воно є на Небі. Якщо ти помреш без Бога, мені все одно, як ти жив та скільки автомашин ти зібрав, якщо любові Божої там нема, щоб притягнути тебе до Царства Божого — ти загинув.

¹³⁶ Є плюс і мінус. Не має значення, скільки плюсу цей струм несе тут, якщо нема заземлюючого дроту — світло не з'явиться. Це так. Ти маєш бути закорінений, заземлений в любові Божій. О-о, брате! З'єднай плюс і мінус, в тебе буде Світло, добре старомодне Світло Євангелії. Нехай Воно поширюється від берега до берега. Ти ніколи не одержиш Його без цього. Не має значення, скільки в тебе рукостискань та підстрибувань з цим плюсом, тобі потрібен заземлюючий дрот, щоб світло засяяло. Амінь.

¹³⁷ Ви помічали? Встанови заземлюючий дріт сюди, і все йде туди до підстанції, просто до землі. І кожного разу, коли людина закорінюється та заземлюється в Божому Слові, воно закорінює та заземлює її на Голгофі, там, де якір, де було поставлено Божий стовп електропередачі, що засяяло Світло Євангелії. Амінь.

¹³⁸ Ви знаєте, в чому справа? Люди в цих старих величезних холодних формальних моргах, удають, ніби вони проповідують Євангелію. Один проповідник приїхав до мене учора, належить до однієї з найбільших деномінацій, що є в цій країні сьогодні, за винятком католиків. Він сказав: “Брате Брангаме, я втомлений і змучений”. Сказав: “Вони збираються вдягти нас усіх, проповідників, в облачення та почепити на шию комірці, та—та щоб ми проповідували певні речі. І вони будуть нам говорити, про що проповідувати, цюквартально”. Він сказав: “Я більше так не можу”. Він сказав: “Що мені робити? Чи повинен я почати проповідувати Євангелію?”

¹³⁹ Я сказав: “Брате, поки ти з тією деномінацією, поважай її. Кажі самі те, що їм слід. Але підійди до свого пресвітера чи до свого керуючого по області та скажи: ‘Добродію, я народився заново від Духа Божого. Ось Слово Боже. Якщо ви дозволите мені Його проповідувати, я залишуся у вашій церкві. Якщо ні — я пішов. Передайте це комусь іншому’”. Ось як треба це робити. Не ходи кругом та навколо. Не будь негативістом. Вийди та скажи, що і як. Правильно.

¹⁴⁰ Він сказав: “Брате Брангаме, ти вважаєш, у мене буде громада?”

¹⁴¹ Я сказав: “Де Труп — там зберуться й Орли”. Це так, вони підуть за цим.

¹⁴² Подібно як чоловік, одного разу, що займався розведенням курчат. Ось, це не жарт. Я не маю на увазі це як жарт. Я хочу розповісти це, щоб вказати на дещо. Він збирався посадити свою квочку на яйця, і в нього не

вистачало яєць. Він поклав під неї одне качине яйце. І коли вони всі вивелися, каченя було найкумеднішим створінням з усіх, кого тим курчаткам доводилося бачити. І ось, квочка квохтала до курчат, і курчата підбігали, але каченя не розуміло тієї мови. Але, одного дня, квочка повела їх за хлів. Там за хлівом протікав струмочок. Коли те каченя вчуло ту воду, воно прожогом кинулося до води. Стара квочка сказала: “ко-ко-ко”. А каченя казало: “кря-кря-кря”. Воно тримало курс до води. Чому? Воно було качкою, за натурою. Коли воно вчуло воду, брате, воно не могло втриматися від цього, бо воно було качкою.

143 І я скажу сьогодні, будь-хто з людей, хто дійсно хоче знайти Бога, вони не дозволять ніякій церкві диктувати їм те, чим вони не зможуть жити, *те* чи *інше*. Якщо в тобі є сутність Бога, ти йтимеш до святості. Ти йтимеш до правильного. Ти стоятимеш за правильне. Ти чинитимеш правильне. Ти думатимеш правильне. Ти житимеш правильним. Якщо ти качка — тобі подобатиметься вода. Якщо ти Християнин — тобі подобатиметься Христос. Якщо ти диявол — тобі подобатиметься те, що від диявола. Якщо ти канюк — ти їси мертвечину. Якщо ти поросятко — ти жертимеш гній. Де ти сьогодні? Правильно. Ти заявляєш, що ти знаходишся тут, їси те, що від Господа, потім ідеш туди та рєєш землю разом з дияволом? Щось із цим не так. Покинь слухати тих духів; це демони. Не має значення, якщо тобі доведеться стояти одному. Чоловіки та жінки, які коли-небудь хоч що-небудь значили — це майже завжди були чоловіки та жінки, що стояли самотно з Богом.

144 Погляньте на Міхея, як він стояв там; не як скеля Гібралтару, але як Скеля Віків. Він сказав: “Я не говоритиму нічого... Мені все одно, що каже семінарія. Мені все одно, що каже моя громада. Мені все одно, що каже цар. Якщо мені відрубують голову, я скажу тільки те, що Бог вкладає мені в уста говорити”. Він мав слухність. Він мав слухність.

145 І сьогодні, чоловіки та жінки, не звертайте жодної уваги на те, що є в цього світу для вас, які там у нього упрохування, якого роду в них бактерійне щеплення, і кажуть: “Якщо ти приєднаєшся до церкви, з тобою все буде гаразд”. Це фальшиве щеплення. Чому? В тебе все ще є недуг гріха. Це так. Але я скажу тобі одну річ, брате, оце ось зробить тобі щеплення від гріха — прийти до дорогоцінної Крові Господа Ісуса Христа та наповнитися Духом Святим, і це зробить тобі щеплення від усього гріха, і твої бажання будуть скеровані до Небес, і в тебе не буде ніякого часу на світське.

Помолимося.

¹⁴⁶ Наш Небесний Отче, коли ми бачимо цих спокусницьких духів на людях, і знаємо, що вони зневажають те, що від Бога, я молю, Боже, щоб Ти узявся за кожного чоловіка та жінку, які присутні тут сьогодні. Нехай це буде день, Господи, коли вони усвідомлять, що їхнє життя не співпадає зі Словом. І вони слухали неправильне, що диявол тішив їх журнальчиками з ‘правдивими історіями’, старим прогнилим безглуздом цього світу, та кінопоказами, та нечистим телебаченням. О Боже, настільки неможливі речі, щоб Християнин дивився на таке! Боже, нам погано від цього. Ти сказав, що Тобі від цього погано, немовби як хочеться виблювати це. Ти сказав: “Пес іде до своєї блювотини й—й свиня йде до своєї калюжі”. Якась шавка щось виблює. Бачиш якогось напівнародженого, немовби як, лицемірна людина підходить до вітваря, і ти немовби як збираєшся виблювати геть цей світ; і все одно так і продовжуєш, вони вертаються знову та знову поїдають це. О Боже, очисти Свій Дім, Господи. Аллілуя! Пошли Духа Святого з таким старомодним картанням про гріховність, який очистить апетити людини, та очистить її душу, та вичистить її, та зробить її скерованим до Неба творінням. Дай їй. . . Віднови її юність та її обітницю, як у орла, щоб вона могла злетіти та перевищити все те, що від цього світу, та ширяти там у Небесах, де вона зможе здалека бачити труднощі, що з’являються. Даруй це, Господи.

¹⁴⁷ Ти уподібнив Своїх пророків до них, до орлів, в кого було орлине око, могли злетіти високо та бачити різні речі задовго до того, як це приходило. О Боже, благослови цю невеличку церкву. Благослови цих людей, що прийшли сюди. Благослови тих, хто уперше, біля дверей сьогодні. І нехай вони пізнають, що це Послання не направлене ні до кого особисто, але направлене, головним чином, Господи, до тих, хто в глибокій потребі; знаючи, що одного дня ми мусимо стати разом в Божому суді, і знаючи, що з нас питають за те, що знали Правду і не говорили її. Отче, я молю, щоб це лягло у кожне серце. В Ім’я Ісуса.

¹⁴⁸ Схиливши свої голови на хвилинку, я хотів би знати, чи є тут хто цього ранку, що сказав би: “Брате Брангаме, я втомлений та змучений цими старими дрібницями. В мене є незначні речі, що вже так довго не полишають мене. Я—я завжди лізу зі словом коли не слід. Я—я чиню те, що я не повинен чинити, і я знаю це. Таке не личить Християнинові. Я не хочу цього робити; Бог знає, що я не хочу. І я не хочу більше слухати того старого духа. Це те, що втримувало мене все життя від справжньої любові та свободи у Христі. Я хочу, щоб ти помолився за мене, Брате Брангаме, щоб сьогодні це—це полишило мене”. Ти піднімеш свою руку? Кожна голова схилена. Благословить вас Бог. О-о, оце

так, дюжини рук! Старі незначні речі, старі дрібниці, що змушують тебе лізти зі словом або починати якісь пересварки в церкві, змушують тебе ставати на чийсь бік із чимось подібним. О-о, це безбожне. Це чвари поміж братами. І не роби цього. Ти не хочеш цього. Ти не хочеш цього та старих дрібниць, старого норому та всього іншого, щоб це заважало тобі.

149 Скажи: “Боже, я не хочу цього більше. Я втомлений та змучений цим. Я сьогодні готовий відкинути це. Я тепер приходжу, Господи, і я хочу відійти від всього свого себелюбства. Якщо мій брат не обходиться зі мною правильно, я все одно за нього молитимуся. Якщо мій татко не обходиться зі мною правильно, я все одно любитиму його. Якщо моя дружина не обходиться зі мною правильно, або мій чоловік, я йтиму, покірливо, перед Богом. Господи, мене турбує тільки Твоє Царство. Я хочу, щоб мій розум був простим. Я хочу, щоб моє серце наповняла радість. Я хочу йти, коли труднощі дійсно снуюватимуть навколо мене, я все одно хочу залишатися з піднятими руками та чистим серцем перед Тобою, Господи, знаючи це, що одного дня я побачу Тебе. Отакого-от переживання я хочу. Господи, зроби мене таким, від цього дня”.

150 Ви піднімете свою руку, хто-небудь, хто не піднімав руку якийсь час тому? Благословить вас Бог. Благословить вас Бог. Сестро, награвте нам тихенько, поки наші голови будуть схилені. Наскільки ви серйозні в цьому? Не грайтеся зараз. Нині не час для іграшок. Нині час прийняття. Це час, коли ти повинен одержати Це. Прийди, вишкребай зараз же. Зробиш це? Прийди, віддай все, що в тебе є, Богові. Скажи: “Боже, в мене є не дуже-то багато. Я просто домогосподарка. Я не можу зробити дуже-то багато, Господи, але я—я можу читати Твою Біблію, я можу щодня молитися. Я можу викинути все це сміття, що у мене в голові. Я можу викинути всі ці дурниці. Я винна багато в чому, що проповідник сказав цього ранку, тож сьогодні я—я вишкребую це геть. Я не хочу цього. Боже, наповни мене любов’ю. Наповни мене тим, що змусить мене любити найгіршого ворога, що в мене є. Я дійсно хочу цього, Господи”.

151 Поки вона грає тут, підійдіть зараз, будь ласка, й станьте біля вітваря всього на хвилинку, поки ми зберемося для слова молитви. Якщо ви зараз дійсно хочете цього, якщо ви дійсно готові відкинути це, ви не залишите цього вітваря сьогодні з цим у себе на серці, якщо ви підійдете широ. І скажіть: “Я підійшов сюди просто щоб постояти, лише хвилинку, Брате Брангаме, так, поки ти прокажеш слово молитви зі мною, особисто”. Я—я хочу, щоб ви підійшли, молилися. Ви підійдете зараз? Схиливши свої голови, хто підніметься та підійде до вітваря, стане навколо вітваря?

Не минай мене, Ісусе,
 Я молю Тебе;
 Як до інших Ти звернешся,
 Не минай мене.

Ісус, Ісус,
 Я молю Тебе;
 Як до інших Ти звернешся,
 Не минай мене.

¹⁵² Не має значення, скільки ти Християнин, а в тебе й досі є оті старі духи, що говорять до тебе, змушують тебе поводитися надто вільно, змушують тебе говорити про когось. Коли хтось підходить і починає говорити про когось, ти зараз же приєднуєшся до них, і, о-о, просто зневажливо відзиваєшся про них. Це неправильно, брате. Не роби цього. Це, зрештою, не пустить тебе до обіцяної Країни. Якщо в тебе просто є різні дрібниці, які тобі не слід було б мати, якщо любові Божої нема у твоєму серці насправді, чи виявишся ти жінкою та чоловіком, підійди й скажи: “Боже, просто отут же я збираюся викинути це геть, цього ранку, отут же. Я відійду від цього вітваря іншою людиною”. Ти прийдеш?

¹⁵³ Чи є тут грішник, який не прийняв Ісуса, і тобі відомо, що ти грішник, ти не знаєш Його як свого Спасителя? Ти скажеш: “Брате Брангаме, так, я думав, що мені вистачало задоволення. Я ходжу на танці, та на вечірки, та на оте все інше. Я дивлюся не ті шоу. І я—я читаю не ту літературу. І я—я читаю книжки, в яких вульгарні розповіді. Я начебто як одержую задоволення, читаючи це”. Брате, з тобою щось не так. Це твій апетит; розумієте, дайте мені побачити, що людина читає, дайте мені побачити, що вона дивиться, послухати музику, яку вона слухає.

¹⁵⁴ Якось одного дня їхали машиною, один чоловік простягнув руку та ввімкнув мого радіоприймача, якусь вульгарну музику. Я сказав: “Вимкни це. Я не хочу таке слухати”. Якесь буті-вугі.

Сказав: “Ну, мені подобається слухати таке”.

Я сказав: “Твоя сутність неправильна. Ти неправильний”.

¹⁵⁵ Коли я був там, кількома днями пізніше, там на схилі гори чи пагорбу, ловив рибу, разом з тим чоловіком. Оті пташки співали. Кричали жайворонки. Ластівка літала в повітрі, тобто, пересмішник, виспівував хвалу. Я закричав до того хлопця, я сказав: “Дивись, хлопче, ось моя музика. Нехай вона буде ввімкнена. Ось мій радіоприймач. Бог посилає їх, щоб вони мені співали, поки я тут. Це тішить мою душу”.

¹⁵⁶ Краще, ніж оце божевілля, ці музичні автомати, що ревуть, тріщать, що не можна навіть і поїсти в

громадському місці. Це диявольська діста. Це диявольська купа, уся перемішана з гріхом. А вам бути там по вуха в багнуці та насолоджуватися цим? Коли кидають гроші в ті автомати, і оця вся гидота тече звідти, ти насолоджуєшся цим? Як тобі не соромно. Ти відступник. Ти відійшов від Бога. Ти не знаєш Бога. Якби ти знав Бога, у прощенні своїх гріхів, ти ніколи б не став слухати таку нісенітницю. Для тебе це було б мертвим. Тебе—тебе всього вивертало б від цього. Ти не хочеш цього. В тебе ліпша діста. Ти любиш Бога. Чи підійдеш ти цього ранку, чи схилишся тут разом з цими сповідниками цього ранку?

¹⁵⁷ Ось чоловіки та жінки, схиляють коліна просто тут же, вони Християни вже не один рік. Я не перекреслюю їхнього християнства. Але що я намагаюся зробити — сказати їм, що це диявол, який переслідує їх, не пускає їх до повної Радості. Дух Святий — це Радість. Ось, я прокидаюся п'яний, я лягаю спати п'яний, я п'яний цілий день, п'яний цілу ніч. О-о, я просто—я просто люблю це. Я йду рибалити з цим: “Не минай мене, Ісусе. Я молю Тебе”. Я йду на полювання та співаю хвалу Богові. Я проповідую, куди б я не пішов. Ти ж хочеш, щоб з тобою було так? Повний Духа Святого, Він стимулює тебе. О-о, подумати тільки! Почуєш, як співають отих брудних пісень? Ти можеш заспівати оцю:

Я йду в обіцяний Край,
Я йду в обіцяний Край,
О-о, хто прийде й зі мною піде?
Я йду в обіцяний Край.

Я йду в обіцяний Край,
Я йду в обіцяний Край,
О-о, хто прийде й зі мною піде?
Я йду в обіцяний Край.

Як того спочинку досягну,
Благословенний назавжди!
Коли побачу я Його лице,
На Його грудях відпочину?

Я йду в обіцяний Край,
Я йду в обіцяний Край,
О-о, хто прийде й зі мною піде?
Я йду в обіцяний Край.

¹⁵⁸ Ти ж прийдеш, підемо разом? Я пригадую, коли десь приблизно п'ятсот нас стояли там, коли я охрищував сто двадцять, десь о цій порі року, там на берегах ріки, коли та величезна Вранішня Зірка зійшла, розливаючи світло над рікою. Аллллуя! З Неї проговорив Голос, сказав: “Одного дня ти поширюватимеш Євангелію по всьому світу”. Як міг бідний, малий, темний сільський хлопчина виконати це? Благодать Божа! Амінь.

159 О-о, хто прийде та піде? Позбудься, відклади зараз усякий тягар. Не слухай цих спокусницьких духів. Прийди, послухай Слово Боже, **ТАК ГОВОРИТЬ ГОСПОДЬ!** “Благословенні голодні та спрагнені праведності, вони бо нагодовані будуть”.

160 Тепер схилимо свої голови, поки ми молитимемося разом з оцими біля вівтаря.

Любі дітки, я хочу, щоб ви запам'ятали, цього ранку, коли ви знаходитеся тут — відкладіть тягар. Ви тут для того, щоб відкласти усякий тягар та гріх, що так легко вас обплутує. Павло сказав, у Євреям, 12-й розділ:

...ми, що маємо навколо себе велику таку хмару свідків, відкладімо усякий тягар та гріх...так легко обплутує нас...

І що ще скажу? Бо...часу не...розповідати про Гедеона...Балака, Варака...Самсона...Ефтая; Давида...Самуїла та про пророків,

Що вірою царства побивали, правду чинили, одержували обітницю, пащу левові загороджували,

Силу вогню гасили, вістря меча уникали, зміцнявся від слабості, хоробрі...були...ворога врозтіч...

А жінки діставали своїх померлих воскреслими...

А інші прийняли торттури, жорстоку наругу та рани...а також, більш за це, кайдани та в'язниці,

Та—та інші, що дізнали випробування...наруги...рани...

...всі вони одержали добре засвідчення вірою.

І всі ці, одержавши добре засвідчення вірою, обітницю не прийняли,

Бог передбачив щось краще для нас, щоб без нас вони не могли досягти досконалості.

Тож і ми...мавши навколо себе велику таку хмару свідків, відкладімо усякий тягар та гріх...так легко обплутує нас, щоб нам з терпеливістю проходити те змагання, що призначене нам,

Дивлячись на Ісуса, на Автора та Виконавця нашої віри; що замість радості, яка була перед Ним, перетерпів хреста, не звертає увагу на сором та...сів по правиці престолу Божого.

161 Ісус, у Своїй молитві, сказав: “Отче, Я освячую Себе”. Ісус освятився, заради Церкви. Він міг би одружитися, але Він не зробив цього. Він освятився. Він сказав: “Освятити їх, Отче, Правдою. Твоє Слово є Правда”.

162 Отож, відкладімо усякий тягар. В тебе важкий характер? В тебе щось таке, що змушує тебе лізти зі словом, коли тобі не слід? О Боже! Поклади це зараз там. Поклади це там, дивися, як зійде Вогонь з вітваря та забере це. Дивися, як любов Божа злиже це геть. Дивися, як оте все старе себелюбство, те, як ти розмовляєш зі своєю дружиною, те, як ти розмовляєш зі своїм чоловіком, як ти розмовляєш зі своїм сусідом, як ти говорив про людей у церкві — поклади це сьогодні вранці на вітвар, і Божий Вогонь зійде та негайно забере це геть, і Божественна любов палатиме замість цього.

163 В тебе хвороба? Поклади її на вітвар, скажи: “Господи, ось воно. Дух чистий створи в мені. Створи в мені зціляючу силу”. Побачиш, що зробить Бог. Бог зробить це сьогодні вранці.

164 Наш Небесний Отче, ми схиляємося у Твоїй Присутності, від імені тих, хто біля вітваря. Нехай Твоя благодать спочине на кожному з них, Отче. Тепер, коли вони... Господи, я не можу зробити це за них. Вони мають зробити це самі. Ніхто за них цього не зробить. Вони й тільки вони мають зробити це. Нехай їхні душі нині скажуть у собі: “О Боже, цей важкий характер, я кладу його тут, Господи. Я вже не заберу його. Не має значення, що з’являтиметься чи приходитиме, я залишу все як є, віднині. Цей мій язик, що так легко ставав на сторону пліток, Господи, я кладу його тут. Я вже не заберу його. Освяти мого язика, Господи. Дай мені відчутти, як Анголи проходять, подібно як відчув Ісаїя, коли він сказав: ‘В мене нечисті уста. Горе мені!’” І підійшов Ангол, взяв щипці, та пішов до вітваря, та узняв жаринки Вогню, та поклав це йому на уста, та освятив його. Боже, освяти кожного, хто розмовляє, цього ранку, що розмовляє неправильно та сіє чвари. Даруй це, Господи.

165 Всі хвороби, що схилюлися тут у цьому будинку, поневолені хворобами люди, знають, що то теж демони. Боже, як Твій слуга, я забороняю їм, в Ім’я Ісуса. Нехай вони вийдуть з кожного хворого. І нехай кожна нечиста особа, в якій нечисті думки, вульгарність, хіть, як чоловіки, так і жінки, Боже, забери це від них. Всі ці тут, що намагаються позбутися цигарок, та того, щоб випити за компанію, та вечірок, та різних себелюбних речей; Боже, стимулуй їхнє серце Духом Святим настільки, що до отих всіх речей не буде ніякого більше бажання. Цьому не буде місця; ти настільки повний Духа Святого, звідти.

166 Боже, зроби цю невеличку церкву палаючим кущем. Зроби її оселею Духа Святого, зроби її палаючим Вогнем, щоб цей світ міг повернутися, щоб побачити Божу славу. Боже, почни це з цією жменькою людей, з кількома сотнями, що тут цього ранку. Даруй це, Господи.

167 Очисти кожне серце, кожного методиста, кожного баптиста, кожного католика, кожного пресвітеріанина, кожного

п'ятидесятника. Господи, забери це з їхнього серця, і нехай вони сьогодні прийдуть до Тебе. Даруй це, Отче. Я принаджую їх до Тебе й передаю їх Тобі, в Ім'я Ісуса Христа, заради очищення їхніх душ та uzдоровлення їхнього тіла. Амінь.

¹⁶⁸ Мені цікаво знати, біля вівтаря, чи залишили ви свою ношу? Чи почуваетесь ви так, неначе вона лежить там? Якщо ти відчуваєш, що вона лежить там — ти суддя. Ти є той, хто молиться. Я відпроповідував. Ти молишся. Чи залишилася твоя ноша там, брате, сестро? Чи можеш ти дійсно залишити її там? Якщо можеш, підними свою руку, скажи: “Так, Боже, нині я залишаю її тут. Мої розбіжності, я залишу це тут на цьому вівтарі”. Як щодо цього, тут біля вівтаря, праворуч від мене, жіночко? Чи зможете ви залишити це там? Ви зможете залишити ту стару ношу, щоб лежала там? Скажіть: “Так, вірою дивлюся я на Відкупителя, Агнця Христа”. Поки ми всі разом співатимемо це зараз.

Вірою дивлюся я,
На Відкупителя,
Агнця Христа;
Ісусе, Спасе мій,
Весь гріх мій геть зніми,
Щоб я віднині був
Цілком Твоїм!

¹⁶⁹ Піднімемося на ноги, у цілковитій побожності, кожен. Тепер слухайте пильно, кожен зараз. Ніхто не йде. Просто. . . Служіння не скінчилося. Я хочу, щоб ви досягнули цю невеличку священність, урочистість.

В час, коли тяжко йти
В темряві гіркоти,
Ти — мій Провідник;
Темність на день зміни,
Сльози всі обітри,
Щоб я віднині був
Цілком Твоїм!

Не співайте це зараз до свого сусіди. Заплющте очі та давайте проспіваетмо це повільно, піднявши руки до Бога.

В час, коли тяжко йти
В темряві гіркоти,
Ти — мій Провідник;
Темність на день зміни,
Сльози всі обітри,
Щоб із Твого шляху
Я не звернув.

В мене Батько є там,
В мене Батько є там,
В мене Батько є там,
В тій країні в Небесах.

О-о, колись я Його побачу,
 Колись я Його побачу,
 Колись я Його побачу,
 В тій країні в Небесах.

О-о, може день той буде завтра,
 Може день той буде завтра,
 Може день той буде завтра,
 В тій країні в Небесах.

¹⁷⁰ Мені цікаво знати, в кого є батько в тій іншій Країні?
 Хочу побачити вашу руку. В кого є мати в тій іншій Країні?
 Хочу побачити вашу руку. В кого є Спаситель в тій іншій
 Країні? Хочу побачити вашу руку.

Що за щастям буде зустріч!
 Що за щастям буде зустріч!
 Що за щастям буде зустріч!
 В тій країні в Небесах.

¹⁷¹ Я хочу, щоб ви децю зробили. Зараз, поки ми
 співатимемо це знову, я хочу, щоб ви потиснули руку
 комусь, хто стоїть поруч з вами, та сказали: “Брате, сестро,
 молися за мене, щоб нам зустрітися в тій іншій Країні”.
 Не роби цього, якщо у твоєму серці цього нема насправді.
 Хто хоче побачитися один з одним? Хто хоче зустрітися
 з кожним, що тут, зустрітися Отам? Ми, звичайно ж, ми
 хочемо. Тепер давайте просто потиснемо один одному руку
 й скажемо: “Я хочу побачитися з тобою, брате. Я хочу
 побачитися з тобою на тому іншому боці”. Тепер, поки ми
 співатимемо це: “Є у мене там Спаситель”. Гаразд.

Є у мене там Спаситель,
 Є у мене там Спаситель,
 Є у мене там Спаситель,
 В тій країні в Небесах.

О-о, колись я Його побачу,
 Колись я Його побачу,
 Колись я Його побачу,
 В тій країні в Небесах.

¹⁷² Хіба вам від цього не стає добре й хороше? “Ісусе,
 тримай мене біля хреста”.

Ісусе, тримай мене біля. . .
 Є дорогоцінне джерело,
 Всім безкоштовно, зціляючий потік,
 Тече з Голгофського джер- . . .

Тепер всі піднесіть руки.

На хресті, на хресті,
 Слава там моя;
 Там моя душа знайде
 Спокій за рікою.

На хресті, на хресті,
Слава там моя;
Там моя душа знайде
Спокій за рікою.

Люблю Його, люблю Його,
Він перший полюбив мене
І викупив мені спасіння
На дереві Голгофи.

Хвала Богові!

¹⁷³ Давайте зараз у повній тиші просто схилимо голови. І, як тільки вміємо, з приємністю, давайте просто будемо Його хвалити, піднявши руки, кажучи: “Дякую Тобі, Господи, за те, що спасаєш мою душу. Дякую Тобі, Господи, за те, що уздоровляєш мене. Дякую Тобі, Господи, за все, що Ти вчинив, щоб принести солодке визволення, принести безкоштовне спасіння. Дякую Тобі, Господи”. Ми віддаємо Тобі це приношення подяки. Ми хвалимо Тебе, Ти бо є такий приємний. Ти Лілія Долини, Вранішня Зірка, Троянда Шарона, Все-у-Всьому. Ти є Отець, Син, Святий Дух; Той, Хто Був, Хто Є і Хто Прийде; величний Альфа, Омега. Ти є Чудовий, Князь Миру, Корінь та Паросток Давида. Ти є Усе! І ми дякуємо Тобі, Господи, за все, що Ти зробив. Ми дякуємо Тобі за Твоє Слово, бо Воно є Світло нашої стежці. О-о, ми молимо, Господи, щоб Ти дав нам ходити у Світлі. Даруй це, Отче. В Ім'я Ісуса Христа. Амінь.

Добре. Присядьмо на хвилинку. “Ми в Світлі підемо”.

Ми в Світлі підемо, в такому чудовому
Світлі,
Яке приходить звідти, де яскраві
крапельки ласки;
Все освіти навколо нас, днем і ніччю,
Ісус — Світло . . .

¹⁷⁴ Нумо, святі, давайте-но заспіваємо її!

Ми в Світлі підемо (чистота, святість), в
чудовому Світлі,
Яке приходить звідти, де яскраві
крапельки ласки;
Все освіти навколо нас, днем і ніччю,
Ісус — Світло світу.

Прийдіть, визнайте Його як Царя,
Ісус — Світло світу;
Тоді задзвенять дзвони Небес,
Ісус — Світло світу.

Кожен!

Ми в Світлі підемо (й ходитимемо
молитвою) в чудовому Світлі,
Яке приходить звідти, де яскраві
крапельки ласки;
Все освіти навколо нас, днем і ніччю,
Ісус — Світло світу.

¹⁷⁵ Хіба від цього вам не добре? Хто почувасться добре?
Просто підніміть свою руку зараз, скажіть: “Мені дійсно
добре”. Святий Дух повністю вичистив тебе. То ми будемо
(що?) ходити в Світлі. Не слухайте ніяких...Що таке
Світло? “Твоє Слово — Світильний”. В такому разі:

Ми в цьому Світлі підемо, це чудове Світло,
Яке приходить звідти, де яскраві
крапельки ласки;
Все освіти навколо нас, днем і ніччю,
Ісус — Світло . . .

¹⁷⁶ Ось, хіба це не чудесно? Здається, немовби ми просто
не можемо скінчити. Святий Дух міцно нас тримає! Хіба
ви почувастесь не так? Таке відчуття, немовби я просто не
можу завершити. Просто здається, немовби не можна.

Євангелія стікає кров'ю,
Кров учнів, що віддали за Правду життя,
Євангелія Духа Святого стікає кров'ю.

Перший помер за цей Божий план,
Це був пророк, Христитель Іван;
Потім Ісус, розп'яли Його,
Навчав, що спасе Дух людей від гріха.

Петро й Павло, та Іван Богослов,
За Євангелію віддали життя,
Ця кров із пророків кров'ю злилась,
Щоб істинне Слово дали пішло.

Потім Степан, він їх так розлютив,
За проповідь Слова, що забили його;
Але помер в Дусі, себе на смерть віддав,
Пішов до всіх інших, життя вічне взяв.

Струмує кров, так, струмує кров,
Євангелія Духа Святого стікає кров'ю,
Кров учнів, що віддали за Правду життя,
Євангелія Духа Святого стікає кров'ю.

Послухайте!

Душі під віттарем, що кличуть: “Допоки?”
Коли покарає Господь тих за зло;
Та має додатися ще число тих,
Хто проллє свою кров за цю Євангелію
Духа Святого.

Струмує кров, аллілуя, струмує кров,

Я хочу бути одним з них.

Євангелія Духа Святого стікає кров'ю,
Кров учнів, що віддали за Правду життя,
Євангелія Духа Святого стікає кров'ю.

¹⁷⁷ Я б хотів піти просто з кафедри. Амінь. О-о, як чудово!
Мої брати віддають кров свого життя. Буде ще більше
тих, які зроблять те саме. Не хвилюйтеся. Дуже скоро все
підійде до розв'язки. Ти або ввійдеш, або вийдеш. Вони
зараз усі приєднуються до Ради Церков, і всі входять туди.
Вони всі скупчуються.

Їх буде ще більше, віддадуть своє життя
За цю Євангелію Духа Святого та її
очищаючий потік.

Струмує кров, так, струмує (о-о, аллілуя!)
Євангелія Духа Святого стікає кров'ю,
Кров учнів, що віддали за Правду життя,
Євангелія Духа Святого стікає кров'ю.

¹⁷⁸ Оце так! Я почувуюся так, немовби Схоплення просто
над церквою. О-о, від цього мені так хороше! Всі гріхи під
Кров'ю. Розумієте, Святому Духові подобається Слово.
Слово — це те, чим живиться Святий Дух, розумієте. О-о,
оце так! Він сходить та проникає поміж людей, очищає
їхні гріхи, віднімає їхню хворобу, віднімає їхній поганий
настрій. Я зараз п'яний, геть повністю п'яний, п'яний від
Духа, любові, що струмує з мого серця. Не має значення, що
там хто був зроби, це вибачено. Твій найзапекліший ворог,
все скінчилося. Хто там що говорив чи казав, якщо я . . . ну,
я . . . все відійшло, нині все очищено.

Струмує кров, так, струмує та кров,
Євангелія Духа Святого стікає кров'ю,
Кров учнів, що віддали за Правду життя,
Євангелія Духа Святого . . .

О-о, оце так! Як чудово!

Чудовий той час для тебе,
Чудовий той час для мене;
Як готові зустріти Ісуса Царя,
Чудовий той час для всіх нас.

Чудовий той час для тебе,
Чудовий той час для мене;
Як готові зустріти Ісуса Царя,
Чудовий той час для всіх нас.

Вам це подобається? Всі, нумо!

О-о, чудовий той час для тебе,
Чудовий той час для мене;
Як готові зустріти Ісуса Царя,
Чудовий той час для всіх нас.

179 В мене таке відчуття, немовби у церкві старомодне пробудження. А у вас? Просто як у старі часи — вичистити, вишкребти; добрий старомодний чудовий час. Хіба вам не добре? О-о!

Хвала Агнцю, хвала Агнцю,
Що помер за грішних Він.

Давайте заспіваємо її, всі. Ви знаєте її? Я її знаю. Давай-но сюди; допоможеш мені вести її, Брате Невіллі. А всі ви, всі разом, просто підніміть руки, співайте її зараз зі мною, зараз, цього ранку.

Що помер за грішних Він;
Люди, честь Йому віддайте,
Змиє Кров Його провини всі.

180 Ну, кожен, давайте!

Хвала Агнцю, хвала Агнцю,
Що помер за грішних Він;
Люди, честь Йому віддайте,
Змиє Кров Його провини всі.

Амінь. Це чудово?

З перлин біле Місто,
Там мій палац, моя арфа, вінець;
Нині чекаю, пильную, молюся,
Те біле Місто, що бачив Іван.

181 Амінь. Чудово! О-о! Тепер піднімемося на ноги, кожен. Я сподіваюся, що ви почуваетесь добре. Пам'ятайте про служіння сьогодні ввечері. Нині ж ми хочемо заспівати нашу стару добру пісню на розходження.

Перед Іменем Ісуса,
Впавши всі Йому до ніг,
Ми коронуємо Його, Царя царів
Коли прийдемо туди.

Добре. Тепер всі, усі разом. Гаразд.

Перед Іменем Ісуса,
Впавши всі Йому до ніг,
Ми коронуємо Його, Царя царів
Коли прийдемо туди.

Ім'я те (Ім'я те) — радість нам! (радість нам!)

На землі і в Небесах;

Ім'я те (Ім'я те) — радість нам! (радість нам!)

На землі і в Небесах.

182 Що за чудовий ранок! Що за чудовий час! Давайте зараз схилимо на хвилинку свої голови. Кожен зараз тримайте свій погляд просто на Христі, на своєму Спасителі.

Тихенько, я хочу, щоб ви віддали Йому подяку та хвалу. Скажіть: “Господи, я так дякую Тобі за те, що освячуєш мою душу. Я так дякую Тобі за все, що Ти зробив для мене. Нехай Твій Дух перебуває на мені упродовж дня, Господи. Веди мене. Керуй мною. Благослови мене”. Бог дарує ці благословіння вам — це моя молитва.

Тепер, поки ми схилимо свої голови, Брате Невілде, слово молитви нам перед тим, як розійдемося.

Демонологія – Фізична сфера
(*Demology – Physical Realm*)

8 червня 1953 року, понеділок, післяобідній час
Робертс Парк Амфітеатр, Коннерсвілл, штат Індіана

Демонологія – Релігійна сфера
(*Demology – Religious Realm*)

9 червня 1953 року, вівторок, післяобідній час
Робертс Парк Амфітеатр, Коннерсвілл, штат Індіана

Спокусницькі духи
(*Enticing Spirits*)

24 липня 1955 року, недільний ранок
Скинія Брангама, Джефферсонвілл, штат Індіана

Ці проповіді Брата Вілліама Марріона Брангама, викладені англійською, було перенесено з магнітофонної плівки на папір без скорочень та без змін і надруковано англійською мовою. Цей український переклад видано й розповсюджується безкоштовно видавництвом “Voice Of God Recordings”

UKRAINIAN

©2013 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Адреса для тих, хто бажає написати нам листа російською:

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

англійською:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва “Voice Of God Recordings” є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org